

T I S Z T E S S É G N E K ³¹
K O R O N Á J A.

Mellyel,

Vol. 12.

A' Néhai áldott emlekezetü, ritka példájü,
minden Nemes Virtusokkal, drága jó erköltstsel és
ékekséggel fokakat felyül-mult

T E K I N T E T E S N E M Z E T E S
P E S T I

U B R I S I M Á R I A

A S Z S Z O N Y ;

T I S Z T E L E T E S T U D O S
és az egész Világra ki-terjedett Hírü Második

T S E E T S I J Á N O S U R A M N A K

A S. Pataki Collegiumnak már XIX. Eftendöktől fogva-való di-
téteres és emlekezetes Professorának, 's édes Attyának, az ISTEN'
Ayafeintegyháza' Nagy Özlopának, XVI. Eftendökig és III. Hólnapig
vaó kerelmes, ferény és Hüséges Hitves Társa, e' Világon való rövid és tsak
XXXII. Eftendöt tartó és mind kedves Férfjével, mind maga kemélyében a' fok
haadatlan és irigy Emberektől sok ézenvedést és üldözést látott élete, nagy
hiutelen, többire minden fajdalom, és a' halálnak jelei nélkül 1730. Eftend-
döben, 25. Októbris. reggel 10. óra tájban el-végeződven, meg-hidegedett

Tette el-takarításakor és most újjobban érdeme kerént

M E G - T I S Z T E L T E T E T T.

Örök emlekezetben lézen az igaz; 'Sólt. 112: 7. 6.

K O L O S V Á R A T T,

Nyomtatt: SZATHMÁRI PÁP SANDOR által,

1731. Eftendöben.

HALOTTI SIRALOM,
és,
TISZTES SÉG-TELEL.

Az-az:

A' ki-nyomozhatatlan útakon járó ISTEN-
NEK, meg-visgálhatatlan, bölts ítéletiből, reménytelen, 's
hirtelenül, az élök' földéről ki-váगतott: igaz termékeny Szö-
lötönek; életében, jó Férje szerelmes, és hűséges,
el-alutt Házas-társának: úgymint

Néhai

TEK: TISZTELETES NEMZETES
U B R I S I M Á R I A
A SZ SZ O NY N A K;

TISZTELETES, NEVEZETES, TUDOS
T S É T S I J Á N O S
U R - N A K,

A' Sáros-Pataki Neimes Collegiumnak, mint pél-
dában, már fok izben, tűznek lángjaival küzködő; de a'
meg-eméztödéstől, Isteni erő által meg-tartatott tövis-bokor-
nak: valósággal pedig, az Isteni tanúságoknak, a' józan el-
mei böltselkedéseknek, és a' tisztelges tudományoknak, magvető,
's terjeztő helyének; már fok ezentdök alatt, Első, érdemes, hűsé-
ges, igazgató, élelgető, 's ékesítő, Professóranak, zemei kívánságá-
nak, gyönyörüségének, utolsó meg-tisztelésekor. 1730-dik Eften-
döben, Mindzent Havának 26. és 29.-dik napjain lött, zent
E L M É L K E D É S E K.

Sólt. 102: 24, 25. Hab. 3: 2.

Nyomorgatta ez útban az én erőmet, meg-rövidítette az én napjaimat, Mondék: Én ISTENem! ne végy-el engemet, az én napjaimnak felén: az haragban, az irtalmasságról emlékezéssel - meg.

Ésa: 38: 10.

Mondottam az én napjaimnak ki-vágattatásában: el-mégyek, a' koporsónak kapujára, meg-józtatám, az én eftendeimnek, hátra-való rékétől. -- Nem látom az ISTENT az élőknek földében: nem nézem az embert, többé, e' világnak lakosival. Az én életem el-ment. --- el-fakasztottam, mint a' rakás, az én életemet. --- a' napról-fogva, éjfékáiig, el-végez engemet.

A' KÖSZIKLA HASADÉKJÁBÓL,
AZ ISTEN' HÁTULLYÁNAK
MEGLÁTHATÁSA.

Mellyet,

A' bódog emlékezetü

TEK: TISZTELETES, NEMZETES

UBRISI MARIA ASZSZONY

meg-hidegedett testének, a' koporsóban való tétettetésekor a' a' zomorú, síralmas Háznál; meg-gondolásra, 's magyarázásra, fel-tött. Az jelentetett Ektendőben, Mind E. havának 26-dik napján.

VÁRADI TZELEK SAMUEL.

Az Sáros-Pataki, az Hevótiában ki-adatott Vallás-tételhez ragafkodó Eklésiának L. Páftora, Megtartó URának erőtelen szolgája.

E' tükör által:

Ésa: 26: 20. Eredj-el én népem, mennj-bé a' te ágyas-házadban, és zárá-bé ajtódat, te utánnad, rejsd-el magadat, mint, egy kevés fempilpillantásig, míg által-mégven a' bojkonkodás. (: a' bús harag:)

KEZDŐ BESZÉD.

Bölt, igen szükséges és hathatós, az Apostoli intés, serkengetés és tanítás, melly a' többi között vagy on, 'Sid 4: 1, 2. Féljük azért, hogy valaha el-hagyván, az ő nyugodalalmában való bé menetel felől való ígéletet, ne láttasék valaki, hátra-maradottnak lenni. (: meg-fogyatkozottnak lenni. :) Mert minékünk-is, -- Az intésnek summája, ez: Kinek-kinek, gondosan kell vigyázni, az Istennek ígéletire, melly eleitül-fogva adatott az embereknek, a' nyugodalomban való mehetésről; mellyre vannak hathatós, indító, serkengető okok-is: (1.) Hogy valaki, ne láttasék hátra-maradottnak lenni. ψ. 1. (2.) Mert evangélizáltattak -- de nem bafnált. --- ψ. 2. Látsuk a' dolgot.

I. Az első bűn által, mint a' *teremtett állat*, hijába-valóságának 'romlottságának' *szolgálatát* elteretett, *Róm. 8: 20, 21.* Ugy az emberre-is szállottan *és sokféle munkák, 1Móf 3: 7. p. ok. 1. A' Jehova haragja* *asa, viselése. Mik. 7: 9. Siralm. 1: 12. Róm. 1: 18.* Azt pedig *ntséges jussából, és igaz ítéletiből Róm. 1: 32. és 2: 2.* *és halálnak törvénye alatt való létel. Ján 8: 34. Róm. 8: 2. Sölt 90: 7. és 89: 49.* 3. Az Ördögnek *és annak törében való létel, fogva tartatás. Mát. 12: 29.* 1. *2Tim 2: 26. 2Pét. 2: 19.* 4. Azokból, ez életnek minden *omorúsági, gonofi Jób. 5: 7. és 14: 1. Sölt. 39: 5. és 90: 10.* 22. 5. Az örök kárhozatra való köteletség, *Róm. 3: 19. 2Thes. Mát. 25: 41.*

II. De ígért az Isteni kegyelem, mind azoktól való meg-nyugovást, *és Isten nyugodalmanak mondatott; Miért hogy an: ak kezű oka,* *de példája is, és lött annak elo-jelentése a' kiususban, a' kine,* *ának vala valóban nagy fáradtságok, és azoknak végül, a' fo-* *halal is: de, mint meg-ígértetett, úgy meg-is adatot ö-nekie a'* *meg nyugovás 1. Az Isten haragjátúl. 2. Az reá fakatott bünöktől.* 3. Az Ördögnek, fetérségnek hatalmától. 4. Minden forongátrattástúl, 's az halálnak és koporsónak kezétől. 5. Az átoktól, mint mind ezek nyilván vagynak: *Sölt. 22 és 38. és 69. Ésa 53: 4. 11. és 11: 10. Hóf. 13: 14. Kol 2: 15. Sid. 2: 14 és 5: 7. 9. Ugy Luk. 22: 53. és 24: 26. Ján. 12: 31 és 14: 31. és 16: 11. Sölt. 95: 11 Sid. 4: 9, 10, 11.* A' *érint, a' válaftott minden híveknek-is, a' mint meg-ígértetett, a'* *meg-nyugovás, meg-is adatik. 1. Az Isten' haragjátúl. Róm. 5: 9, 10. 1Tess. 1: 10. 2. Az Ördög birodalmától. Róm. 16: 20. Kol. 1: 13. Tsel. 26: 18. Sid. 2: 14, 15. 1Ján. 3: 8. 3. A' bünöfösgtől, 's a' bünnek, és a' halálnak uralkodásától Ésa. 25 8, 9. Róm. 8: 2, 3. és 6: 6. és 7: 24, 25. Ján. 8: 51. 4. Ez élernek minden gonofitól. Róm. 5: 3. Fel 7: 14. és 14: 13. 5. Az örök kárhozattól. Ján 3: 18. és 6: 47. és 5: 24. Róm. 8: 1, - 34. Gal. 3: 13.*

III. Ugy azért, hogy ez, minden munkáktól-való meg-nyugovás, a' mint meg-érezetett, úgy nem mindjárt, nem egy kémpillantásban adatik-is meg; hanem gráditsonként, mint, *Ésa. 25. Tsel. 14: 22. Róm. 5: 1. és 7: 1. és 8: 10. Gal. 5: 16. Fil. 3: 9. 1Pét 2: 1. és 5: 8.*

IV. Ez meg-nyugovások, (:mondja az Apostol, :) hirdettettek a' régieknek-is, az *Atyáknak.* Sid. 1: 1. az első Evangyéliomi kótól-fogva, *mint*

*mint az adatott Adámnak. 1Móf. 3: 7. adatott a' példás öltözet-is. 1Pét. 2: 21. lásd. Ésa. 61: 10. Ugy, 1Móf. 12: 3 és 18: 18. és 22: 18. Mellyekkel, még-is biztatták magokat állhatatosan. 1Móf. 49: 10, - 18. 2Sam. 23: 4, 5. Jób. 14: 14. és 19: 25. - 27. Sid. 11: 2. Meles a' Sidó Doktoroknak, az Ábrahám aránt lött, ez elmékedéfe: 'M' Isten Ábrahám-nak, 1Móf. 15: 1. Ne féllj, én paisod néked. -- Isten Ábrahám a' mi-
-Atyánk, mondván: Eitem én a' tűznek kementzéből, és az éhség-
-ben, -- Királyokkal való meg-hartzolásban, már e' járnai,
- hogy én, ez időben, el-vettem az én jutalmamat; és imá-
-dóben, több nem lézen. Monda nékie amaz Szent, és
- (: t. i. az Isten, :) Ne féllj -- valamit néked ez életben tseleked-
-gyen tselekedtem; de a' te igen böv jutalmad, (:tellyes meg-nyugov-
-sod, :) rendeltetett a' jövendő életben. Ismét. Ez a' bőséges jutalom,
- a' jövendő időnek ígérete, a' mint meg-iratott. Jób. 35: 15. De a' Jób
- nem értette azt meg, és Elihú meg-feddette ötet, -- monda, hogy,
- Jób, mindennap' éüntelen tsak az ö vereségeit, és fájdalmat éámlálja,
- és, nem akarja meg-esmérni amaz sok, és nagy jutalmat, t. i. az iga-
-zaknak, a' jövendő Világban kéfítetett nyugodalmat. A' Kristus lel-
-ke által, a' Próféták-is eleve hirdették, mind a' Kristusra éállandó nagy
- munkákat, és az ö ezektől lejendő meg-nyugovását; mind pedig a' nyu-
-godalmat, mellyet a' válaftattak, ö benne, ö általa meg-nyerendök
- valának, Ésa 11: 5. és 26: 19. és 25. Tsel. 2: 25. és 3: 18, 24. és 10, 43
- 13: 33. Ugyan azon nyugodalom hirdettetett minékünk-is, (:mondja a'
- Apostol, :) Sid. 4: 2. és 3: 5. és 6: 11, 12. és 10: 36. Tsel. 15: 11, - 1
- Róm. 1: 16, 17. és 10: 8. Gal. 3: 24. Éfés. 2: 13. Kolofs. 3: 4. 1Pét. 1: 1
- Ez aránt, nevezetes Sidó Doktor így beféll: Az onnét fellyül-való ál-
-dás ez: Az Ábrahám tulajdona, a' tulajdonságoknak kezdete, t. i. ö-
-vette-el előker az áldást, és ez ki-foly ö-röla, az egék Világra: és ez
- a' mi meg-iratott, Sölt. 117. Lásd 1Móf 12: 3. és 22: 18. Sölt. 47: 2.
- Róm. 15: 8. Gal. 3: 7. és 5: 6, - 13.*

V. Azért, a' minékünk-is hirdettetett, minden munkáinktól való meg-nyugovás aránt, nagy gondofsággal, erős hittel, és állhatatos reményességgel kell járnunk, *Éfés 5: 14. 1Pét. 4: 1. Sölt. 2: 11, 12. Fil. 2: 12.* Mondotta az Apl. *Félljünk, úgy réf 3: 12. és 10: 22. és 12: 15.* Hogy valaki meg-ne fogyatkozzék, vagy hátra- alább -ne maradjon, a' nyugodalomból ki-ne rekeztessék. (: mint van a' Göög ige, és annak creje. Mát. 19: 20. Ján. 2: 3. Róm. 3: 23. 2Kör. 11: 5. :) példáb. Mát. 25: 3, 5, 8, 11. 1Kör. 9: 24. és 10: 5, - 12.

Ez LETZKÉÜL, (: *merő tükröl:*) fel-vétetett Profétziai tanáts-
adás-is így formáltatott, hogy 1. Emlkezik, az Isten haragjátul,
kikre tétetett munkákrul. 2. *szólt*, a' mellyek jönnek a' kígyó mag-
vátul, tagjaitul, ékkozeitul. 3. A' bűnnek, büntetésekre való köte-
lezéséül, nyomorúságotul, erőszakos haláltul, minden, Isten harag-
jának *szólt* jöve gonozoktul. 4. De vígáftalásul, meg-mondja,
minő zoknak a' munkáknak, kiken-való létének, meg-határozatott
idejét-is. 5. Jelenti azt-is, hogy azok bizonynyal el-múlnak, 's léten
azoktul meg-nyúgvás. 6. Elő-adatik a' tanáts maga.

SUMMÁSON, tehát, a' LETZKÉBEN vagyon:

ISTEN-től a' Proféta által a' frigyben lévő népnek adatott jöve-
mondás, és tanáts-adás; a' bűnért reája állandó munkák, és ezek-
k meg-határozatott fenn tartások aránt. Réfkenként. 1. Jelentése
a' bajos munkáknak. 2. Azok aránt vígáftalást nyújtó tanáts-adás.

M A G Y A R Á Z A T-tya.

I. Szóll a' Proféta, *haragrul, bús-haragrul, boffankodásrul*.
Ez indulat, vagy dolog; a' szent Írásokban tulajdoníttatik. 1. Isten-
nek, de (: a' mint bizonyosan tudjuk, :) nem tulajdonképen, hanem
csak emberi fólásnak módja szent, és jelenti: a. A' minden tör-
vénytelenségeknak, 's bűnöknek Isten előtt való nem tetzését. b. Az
ő tífata szentségének meg-mutatását; mint 'Sólt. 5: 5. Hab. 1: 13. c. Az
vétekezetre vetett ítéleteket, büntetéseket, mint, a' nem tetzésnek,
és a' szentség meg-mutatásának jelenségeit, és tselekedetit, mint 5 Mós.
: 22. 'Sólt. 79: 5. Ésa. 66: 14. Fér. 10: 25. és 44: 2. Ézék. 16: 42.
2: 5, - 8, 9. és 1: 18. Éfés 5: 6. Kolos. 3: 6. 1Thefs. 1: 10. és 5: 9.
pedig több-félék, p. o. (a) Az Istennek mindennapi közönséges
teit, mellyek e' világon az ő tífataságának, és szentségének szüntele-
nül való jelenségei, 'Sólt. 7: 12. Ésa. 26: 9. Nah. 1: 2. Róm. 1: 18.
(b) Istennek, a' választottaknak idvefsége felöl való gondoskodásából, az
ő házában szüntelen gyakoroltatott ítéletei, mellyek a' hívekre botsát-
tatnak; vagy meg-fenyítettésekre, 's meg-lött bűnökért való dorgálta-
tásokra, mellyekrül, Fób. 5: 17. Péld. 3: 11, 12. Amós. 3: 2. 'Sid. 12: 5.
's jobbítottásokra, 1Pét. 4: 17. Fel. 3: 19. 'Sólt. 89: 31. vagy hiteknek,
reménységeknak, engedelmségeknak, békeséges türeseknek meg-pró-
balására, mint 1 Mós. 12: réf. 22. Ábrahámra, Jóbra, könyv. 12. réf. 12.
Amazokra; 5 Mós. 8: 2. Lásd Jak 1: 2. 1Pét. 1: 6. Felen. 2: 10. (c) Isten-
nek rendkívül való, és példás ítéletei; mellyeket kikre botsát;
málok

málok meg-félemlyenek, meg-rettenvén, vagy meg-térjenek, vagy
magok menthetetlenké tételének, 's meg-égyénülljenek, 4 Mós. 16:
28. 2 Sam. 24: 1. Fób. 42: 7. 'Sólt. 76: 7. Felen. 3: 10. és 9: 15.
és 11: 13. és 16: 19. (d) Kemény bűntetések, romlások, puftulások,
mellyek a' földnek lakosira, gyakran a' hívekre-is, a' kegyetlen hatalma-
sok, és ellenséges erőfak-tévök által botsáttatnak, Ésa. 1: 13. és 13.
5 Mós. 28: 49. Siral 1, 2. réf. Hab. 1: 6. (e.) A' hitetleneken fenn
maradó Isteni boffúállások. Nah. 1: 2. 'Sólt 7: 13, 14. Mal. 1: 4. Rom. 2: 8, 9.

Mind ezek az Isteni ítéletek meg-külömböztetnek ekképen is:
jönnek azok, a. Merő tsak haragbúl; mint a' hitetlenekre. 'Sólt. 9:
Ésa. 3: 12. Róm. 2: 8. 2 Tess. 1: 9. Fán. 3: 36. b. Szeretettel meg-
tett haragbúl, mint a' mellyek, a' büntött hívekre botsáttatnak.
t. i. ezeket, a' bűn ellen való harag mivel; de a' kegyelmi szertet m-
télki, és fordítja azoknak idvefségére, 'Sólt. 119: 71. Fér. 31: 18, 19.
Hój. 5: 15. és 6: 1. 'Sid. 12: 10, 11. c. A' bölts és kegyes szertet-
böl, p. o. a' mellyek, az Isten előtt kedves igazakra, a' meg-próbáltatá-
sokra botsáttatnak, mint Ábrahámra, Jóbra, 's a' t. d. Haraggal meg-
egyelített szertetből, p. o. A' mellyeket az Isten a' próba, kísértet
alá tétetettek; az ő türehtelenségekért vét, mint Jóbra, könyv. 38: 1.
és 39: 34. 2. A' harag, boffankodás tulajdoníttatik az ördögnek,
mint a' Kristusnak, és az ő Anyaszentegyházának halalos ellenségeinek,
Már. 13: 25, - 28, 29. Luk. 10: 19. Fel. 12: 12, - 17. 3. Az Isten-
nek és az ő híveivel ellenkező hatalmasoknak, nyomorgatóknak, üldöz-
nek, káromlóknak-is, p. ok. 5 Mós. 32: 27. 'Sólt. 10: 4. és 76: 11. és 25:
4. és 51: 13. Dan. 9: 13. és 11: 30, - 44.

II. Mondja a' harag aránt: *Által-mégyen.* (: Dan. 11: 36. *el-vege-
zodik.*) Kétképen lehet ezt értenünk: 1. Hasonlatosság vétetik az
erőszakos és rontó szélvezektől, mellyek, meg-indulván, szaggatnak
holmit, széllyel-hányznak, rontanak. - de majd el-múlnak, meg-é-
nnek, 2 Mós. 9: 23. 1 Kir. 19: 11. Fób. 10: 11. Ézek 13: 11. Ugy botsátja az
Isten, az ő haragjabeli ítéleteit. a. A' hitetlen gonoztévökre; hogy
öket a' földről gyökereftül ki-szaggassa, és örök vevedelemre ki-hányja,
'Sólt. 7: 14. és 11: 6. és 37: 9, 10, 20, 36. és 73: 18. Róm. 2: 8. b. Néha a'
hívekre, 's a' maga házának tselédire-is; hogy az ő házát, a' szemetektül;
szérüjét a' polyvaktól, gabonáját a' konkolytól meg-tífittsa, Már. 3: 12. és
13: 30. Ésa 27: 9. c. Az Isten Anyaszentegyházának háborgatóira-is,
gyakorta úgy szállanak a' vevedelmek, 'Sólt. 35: 4, - 6. és 83: 10. és 79: 6, 7.

2. Nyilván való, és bizonyos ez: Hogy áll harag, az Istennek bölts, tié-
ta, ént tetéséből, kikre; de az bizonyosan, a' meg-határozott időbe
el-fordúl, meg-tsendedik, meg-éünik. *Hogy?* Ki-önti az Isten az ő ha-
ragját, 's ítéleteit a' maga népére, hogy a' *munkáját* (: Ésa. 10: 12.) el-
végezze. t. i. a. Hogy a' kik, az el-hatalmazott hitetlenségeknek, 's ha-
miságoknak emlélélekor, az ő *igaz lelkeket gyötirik vala*: (: 2Pét. 2: 7, 8.
jobb életre által-tétesenek, 1Kir. 14: 10. 2Kir. 22: 20. 'Sólt. 12: 2.
Ésa 57: 1, 2. Mik. 7: 1, 2. b. Hogy a' meg-romlott népnek maradékjából,
az Isten új népet, és tisztább Anyakentegyházat építsen 's állalson,
Ésa 1: 24. és 10: 19. és 48: 8. Zak. 1: 12. c. Hogy a' nagy, és súlyos
ítéletek után, adjon nagyobb jókat, és bővebb vigasztalásokat. Ésa 49: 7.
és 51: 21. és 54: 6. és 57: 17. Zak. 8: 2. Joel. 2: 18. Mellyekre nézve,
mondattak, Mik. 7: 7. ψ. 16. Habak. 3: 2.

III. *Kevés* (: kitsiny:) *kempillantásig*. A' *kempillantás*, az időnek
leg kisebb része; még-is e' mondatik fölele, hogy *kevés*, vagy kitsiny
ez-is? tsuda dolog! e' főök, egymást magyarázzák, 's hathatósabban je-
lentik, a' dolog fenn létének, vagy tartásának nagy kitsinységét. Az
eredeti ige, így-is érthetrik: *Mint a' kempillantásnak kitsinysége*. De,
ez az nehézség: Lehet; hogy az elő-adott haragok el-múlnak valamikor,
vagy néha, által-mennek 's meg-éünnek hamar-is: de a' mint látjuk, 's
bizonyosan-is gyakrabban, fokkáig tartanak? *Felelet*. Ugyan azon egy
dolog, különböző tekintetekkel, 's móddal, mértékkel, lehet kitsiny-
is, nagy-is, p. o. A' tsetsemő gyermek, mi, kis férgetskéhez-képest,
nagy; de már fel-ferdült emberhez-képest, kitsiny. A' tsetmete, elő-
farska, mi, kis töhöz-képest, nagy; de nagy magas élő-fához-képest,
kitsiny. Ugy az Isteni ítéletnek, és nyomorúságoknak-is, több lehet
tekintete, a' mértéke különböző. p. o. 1. Ha nézzük az emberi
indulatot, a' restnek okoskodását, és türehetlenségét; azok hozzáfók,
's fokkáig tartók, 'Sólt. 13: réf. 77. és 83: 2. és 85: 5. Ésa. 49: 14. Az
emberi képzelés előtt, a' tsendes, és kedv ferént való dolognak 's áll-
patnak ideje mindenkor tsak rövid, 's hamar el-futó; a' kedvünk el-
len való és ellenkező, hozzéünak 's fokkáig-tartónak ítéltetik, 'Sólt. 89:
46. és 102: 12,--24. 25. 2. De a' böltselkedő kerefnyének, más
mértéket kell fel-venni, t. i. a. Az örökkévalóságot, mellyre nézve,
ez egész életnek dolgai-is tsak kempillantásig valók, 'Sólt. 90: 4. és 102:
13, 27, 28. 2Pét. 3: 8. b. A' mi gonoz érdemünket, és az Istennek
korosan folyó ént ítéleteit, mellyek ferint való, pokolbeli örök kí-
vallá-

vallásokhoz-képest, ez egész életnek minden ^{zc.} edéfei-is, tsak egy
kempillantásig valók, 'Sólt. 130: 3. 2Kór. 4: 18. 2Theff. 1: 7,--9.
c. Azok az örökké-való jók, mellyekkel meg-fordittatnak, 's ki pótol-
tatnak ez életnek nyomorúságit, bajjai, kedvetlenségi, Róm. 8: 18. 2Kór.
4: 17. 1Pét. 4: 13. *lásd a' példákban*, 1Móf. 29: 20. 'Sólt. 16: 9. Jér. 31: 26.

IV. Az adatott tanáts. Itt látsuk ezeket: 1. Kiknek? Az Isten
népének, 'Sid. 4: 9. a' Letzkében: *én népem-nek*. Nem mindeneknek
ígértetett a' nyugalom, a' mint a' *hit-is nem mindeneké*, 2Theff. 2: 2.
hanem az Isten népének, 'Sólt. 110: 3. *A' szabad akarat ferint való népnek*.
Ugy vagyon, hogy minden emberek alatta vagynak az Isteni hatalom-
nak, birodalomnak, 's gondviselésnek, Tsel. 17: 24. 1Tim. 4: 10. de,
nem a' kegyelemi gondviselésnek, melly a' kegyelemi frigy-kötésből
folya, 2Móf. 19: 5. 5Móf. 32: 8. Azok, az Isten népe, kiknek mon-
datott: *Én te Istened vagyok*; a' kiket, frigy-kötéssel fel-fogott az I-
sten, maga sajátjával, mint a' példákban, és bizonyosság-tételekben elő-
adatott, 2Móf. 19, 20 *réfe*ekben. 5Móf. 4, 7, 28, 32. *réf.* 'Sólt. 80, 81,
77, 89, 147 's a' t. *réfe*ek. Ésa. 63: 7. Amóf. 3: 2. Jér. 24: 7. *réf.* 31, és 32.
Ugy az Új Testamentomban-is; minden, minden nemzetségekből el-
választattak, hivatalosók, hívök, 's a' t. Mát. 28: 19. Jan. 10: 16.
Tsel. 3: 25. és 2: 39. és 10: 34. 2Kór. 6: 16. Éfés. 2: 13. Tit. 2: 14. 1Pét.
2: 9, 10. Jelen. 5: 9. A' Prófeta által, itten meg-éöllittatnak, 's taná-
tsoltatnak ugyan, előfőr, az Izraeliták, Róm. 9: 4, 5. Éfef. 1: 13. 'Sólt.
81: 9. De, a' tanáts, mint minden kegyelemi igéretek-is, minden meg-
határozás nélkül mondattak, hirdettettek, 's adattak, mindeneknek,
valakik az időknek folyási ferint, vévén az életnek befédét, hittenel,
's hiének az Istenben, és éolgalták 's éolgálják ötet *léle*ekben, Luk. 2: 31
32. Tsel. 26: 23. Éfef. 1: 10. és 2: 13, ψ. 19. Fil. 3: 3. 2. Kitől? At-
túl, a' ki mondotta Noénak: *Mennj-bé a' Bárkúba*. Parantsolta az Iz-
rael fiainak: *Senki, ki ne menjen az ő házának ajtaján*. 1Móf. 7: 1. 2Móf.
12: 22. Mert *kitsoda mint ő, tanító*, Jób. 36: 22. Ésa. 48: 17. 3. Mi
a' tanáts? *Mennj-bé a' te*. Mellyre, jegyezzük-meg ezeket: a. Vagyon
a' ferént; a' mi parantsoltatott Noénak, és az Izrael fiainak régenten;
hogy amaz, ő házával együtt, meg-tartatnék az Istennek, az első meg-
veztegetódott világot, özön-vizzel el-vező hozzönkodásátul: ezek pe-
dig meg-maradnának békességben, az Istennek, az Egyiptomnak első-
éülöttit öldöklő haragjáról, 1Móf. 6, és 7. dik *réte*kb. 2Móf. 12, r. láslad.
a' parantsolatokat-is, 1Móf. 19: 17, 22. Ésa. 2: 10. ψ. 21. Mát. 24: 16.
Azért,

Azért, e' parantsolat; d' hasonlatosság érint, és lelki-módon kell értenünk. *b. Kö*... sen így magyaráztatik: Igaz hittel, fogjad, vegyed magad... a' Isteni gondvifelésnek 's óltalomnak Éárnyai alá; és a'... nán 's hivatalodban, békéséges-türelssel és jó reménység... nyugodjai meg; és a' földnek lakofira Éállandó Éorongattatásokra, ne réműlj, mig *ád az Isten Sionban Éabadúlást*; mig *a' ki harag jában meg-vert*, jóakaratajából meg-könyörül rajtad, és *ád véget és várást*, Ésa. 46: 13. és 60: 10. *Fér.* 29: 11. Mellyekre láthatni, 'Sólt. 31: 20. és 27: 1. és 46: 2. és 91: 1. és 118: 14. *Férém.* 16: 19. *1Pét.* 3: 14. és 4: 12. *Felen.* 3: 10. *c.* Vagyon a' ki így elmélkedik: Profétziai befédnek módja Érint ez adatik-ki, mit kelljen az Uj Testamentomi időkben, a' KereÉtyén AnyaÉentegyháznak mivelni; mikoron a' kegyetlen erőÉak-tévöknek a' lelke olyan léÉen mint a' fal rontó árviz, Ésa. 25: 4. midön kemény üldöztetések támadnak, az Évangyéliom hirdettetése meg-fojtatik, és a' kereÉtyéni Éabadság el-nyomattatik; mikor a' Sárkány ama' régi kigyó, *Éájából vizet verénd*,-- hadakozik azok ellen, a' kiknél *vagyon a' JÉsus Kristus tanúbizonyság-tétele*, *Jelen.* 12: 25, 17. És nem léÉen kiknek, magoknak bátorságos menedék-helyekre való foghatásoknak alkalmatofsága: házaikban vonják-meg magokat, *tsendességben és bizodalomban, vegyenek erőÉséget*, Ésa 30: 15. *Hab.* 3: 16, -18. *Békéséges-türelÉek által bírják az ő lelkeiket*, *Luk.* 21: 19. *Tartsák-meg a' hitet*, és a' jó Émóretet; meg-ne tagadják a' Kristus Nevét, és hitit, és az ő bé-ürésének befédét meg-tartsák állhatatofon: miglen, az idegenek 's dühösködése-is le-nyomatik, az Isten-is fel-kél az övéiert Éuállásra, és meg-mutatja húséges voltát, ki, *nem hágy felljebb meg-kísértetni*, *1Kór.* 10: 13. 'Sólt. 94: 14, 15. *Ésa.* 25: 4, 5. *2Pét.* 2: 9. *Felen.* 2: 13. és 3: 8, --11. Vagy ha ezt végezte az Isten, hogy kinek, az ő életének el-kell fogyattni, azt a' halálból által-tegye jobb életre, *Ján.* 5: 24. annak mint gyözedelmesnek, mint mind halálíg hivnek, meg-adja az életnek koronáját, *Fel.* 2: 10 és 12: 11. *Tsel.* 20: 24. *Fel.* 14: 13. *d.* Némelleyek így okoskodnak: Midön az itéletet tévő Isten haragja gerjedez; a' Sárán dühösködik; a' földnek nem nyugható kegyetlenei dulanak, fulnak; Ez az hivek dolga: Hogy ki ki Éemes, okos, vigyázó legyen, mint *Mát.* 2: 13, 14 és 10: 16. *Férém.* 29: 5. Hogy a' melly nyomorúságok el-kerülhetetlenek, azokat tsendesen Éenvedjék, Isten' erős keze alatt meg-alázódván, *Hab.* 2: 3, 4. -- 20. *Róm.* 12: 12. *Kolof.* 1: 11. *2Thess.* 1: 4. *Jak.* 4: 6, 7, 10. *1Pét.* 5: 6. 'Sid 10: 36. és 12: 1. és 6: 11, 12. Hogy

Hogy a' hitnek gyakorlása, és buzgó könyö: Éal által, az idvétségnek egyedül való közÉklájához az Istenhez, és a' Éen Ée meg-tartójához a' Kristushoz folyamodjék, 'Sólt. 18: 3. *rÉf.* 31. és 15. és 115: 9. és 118: 1. *Jób.* 13: 15. *Hab.* 3: 1. *1Pét.* 4: 19. Hogy gyakra meg a' É. Írásokat, és abbéli vígaÉtaláfokról elmélkedjék, 'Sólt. 15: 16. e. 19. és 119: 50, --92. *Róm.* 15: 4. *e.* Vannak, kik az ágyas-bázon ért koporsót, és abban való bé-menésen a' tsendes meg-halált, a' koporsóban való bé-tétetést, ez életnek minden gonÉitól való mentséget, és abban való nyugodalmat; mind addig, miglen a' bünök ellen való Isteni boÉÉonkodásnak maradványi; és a' halál porában helyezettett testen, a' halálnak uralkodása tellyesen el-végeztetnek, *1Móf.* 3: 19. *Jób.* 3: 17. 'Sólt 22: 16. *Ésa.* 57: 1, 2. miglen mondatik: *Térjetek vissza Ádám fiaí.* És el-nyeletik a' halál -- meg-elevenednek a' halottak, 'Sólt. 90: 3. *Ésa.* 25: 8. *1Kór.* 15: 54, 55. *Jel.* 20: 13, 14. Innét, 's ezért mondatott. *2Kón.* 34: 28. *Luk.* 2: 29. *Fil.* 1: 23.

I. T U D O M Á N Y.

Világ kezdetitől-fogva, ez volt az Isteni kemény fenyítéknek, és irgalmaságnak tsudálatos meg-egyelítése, mértéklése: hogy az ő, kik ellen fel-gerjedett haragjának idején-is tanátsot ád önnön-maga, és jól téÉen nagy-kegyelmesen. Imhol a' LETZKÉBEN, gerjedez a' búÉ harag; de adatik idvésséges tanáts-is, és a' haragnak hamar által-menetele felöl való bizonyos meg-biztatás-is. Ezért mondatott: *Hab.* 3: 2. *Jehova, halloÉtam a' te híredet, féltém.* -- a' haragban, az irgalmaságról emlékezzél-més

E' TUDOMÁNY nyilván meg-mutattatik: 1. Az első ÉülÉkben, *1Mó.* 3: 8, -- 13. *É.* 15, -- 21. Egybe-vertvén: *Ésa.* 61: 10. 2. Az emberi néő boÉÉzének fel-Építetésének munkájában, akár mint meg-büntetett, és meg-romlott vala az, *Ján.* 3: 16. *Róm.* 5: 1, *É.* 12. *2Kór.* 5: 18. *Éfés.* 2: 1. *Tit.* 3: 3. 3. Nőéban, és az ő-véle együtt meg-tartatnakban, *1Móf.* 6. és 7. *rÉf.* 2: 1. 4. A' Jób barátiban, *Jób.* 4: 2, 7, 8. 5. Az Egyiptomból ki-Éabadittatandókban, *2Móf.* 12: 21. *É.* 33. 6. A' Kanahán földére menendőkben, *Jób.* 7: 1. *É.* 11. LáÉÉ több példákat-is, *2Sam.* 21. és 24. *rÉf.* 2: 1. *2Kón.* 36: 15. *Ésa.* 1: 10. Még a' pogány hatalmaságnak-is, *Dan.* 4: 24. Majd minden Proféták' írásiban, a' mellyekben az UR Isten úgy hirdeti 's hirdetteti az ő vétkezett népe ellen való boÉÉankodásir, és kemény fenyvetéseit; hogy ezek köziben, jó tanátsokat, és kegyelemi vígaÉtaláfokat-is egyelítsen. Ezért, mondatnak a' É. Írások *Tanáts-FérÉjainak*, 'Sólt. 119: 24. A' Kristus *Tanátsosnak*, *Ésa.* 9: 6. *Nagy tanátsúnak*, *Jér.* 32: 19. péld. *Fel.* 3: 18.

H A S Z N A I E' T U D O M Á N Y N A K.

I. Melly gonosz, és meg-menthetetlen azoknak a' vétké, a' kik az Istennek idvességes tanáts-adáit nem vézik, meg-veik, mint *Példab.* 1: 25.-30. *Luk.* 7: 30. *Tsel.* 13: 46. *Sólt.* 107: 11. Tszudáld hát K. Hallgató! melly nagy némellyeknek a' hitetlenségek; vannak, kik az ördög tanáts-adását vézik inkább, mint az első *fülék.* 1 *Móf.* 3. *Saul Király* 1 *Sam* 28: 7. *Judas.* *Luk.* 22: 3. *Ján.* 13: 2-27. *Lászl.* 2 *Krón.* 33: 6. 2 *Kir.* 1: 2. Máfok e' világ tanátsit kerelik és követik, 2 *Krón.* 16: 12. de- *Róm.* 12: 2. Sokan az önnön-magokét egyedül, mint *Saul.* 1 *Sam.* 15: 14-19. *Gedeon.* *Bir.* 8: 27. A' földnek nem nyugható kegyetleni, 2 *Kir.* 18: 27. *Ján.* 16: 2, 3. *Sólt.* 14: 4. és 74. és 79. és 83. *Tsel.* 26: 9. Vannak olyak-is, kik a' hallottaktól tudakozódnak, *Ésa.* 8: 19. kik ellen vannak a' Törvények. 5 *Móf.* 13. 2 *Kir.* 1: 3. *Ésa.* 10: 5. és 47. *Fér.* 2: 13-17. Ezért mondatott: *Ésa.* 63: 16. *Gal.* 1: 16. Nem tanátskoztam a' testel és a' vérrel, Mik 7: 7. *En a' Jehovára nézek.* II. A' mi tiétünk, s dolgunk ez: Figyelmezünk az Istennek az ő jó befédében való tanátsaira, *Ésa.* 8: 20. *Mik.* 4: 6. *Sólt.* 85: 9. hogy mind ez időbeli, mind a' jövőendő életbeli harag-tól, az Isteni kegyelem által meg-menekedhesünk, s örök nyugodalomba mehessünk. *Mát.* 3: 7. 1 *Theff.* 1: 10. *Sid.* 4: 3. 11.

O K A I A' T U D O M Á N Y N A K.

I. Mert az Isten bolts, meg-nem tsalattathatik, igaz mondog, meg-nem tsalhat; mindenható, a' maga tanátsit végbe-viheti, a' gonokéit pedig el-ronthatja, semmivé teheti, *Sólt.* 33: 10, 11. *Ésa.* 46: 10. *Sid.* 6: 17, 18. II. Mert az Isten' beféde, Isten' kása, *Ésa.* 30: 2. amaz *É. hely,* melly meg-mutatja mindeneknek az ő végét, 5 *Móf.* 32: 29. *Sólt.* 73: 16. *Tanáts' férjfiá,* *Sólt.* 119: 24. *Bölsé teheti,* 2 *Tim.* 3: 15. 3. Azért, akarod-é tudni. a. A' bűnnek terhe alól hogy szabadulj? lássad *Mát.* 10: 28. *Tsel.* 10: 43. b. Hogy indítsuk az Istent a' meg-segítésre, *Sólt.* 50: 15. *Ján.* 16: 23. c. A' bűnnek, halálnak, és kár-hoztatásnak erejétől, hogy menekedjünk? *Róm.* 5: 1. és 8: 1. *Fel.* 3: 18. és 7: 14. d. Az ellenünk ellenségesképen hadakozó Sátánnak tüzes nyilait-is hogy óltsuk-meg? *Éfés.* 6: 13. 1 *Pét.* 5: 8, 9. e. Minden, az Isten haragjától, ez életben reánk állható fenýitekeket, ítéleteket hogy viselhesük-el? *Mikb.* 7: 9. *Luk.* 21: 19. *Róm.* 5: 1, -11. *Sid.* 12: 1, -13. *Jób.* 13: 15. és 14: 14. f. Ha esünk olly veszedelemben, mellyből való ki-menekedhetés aránt nintszen reménység? 2 *Krón.* 20: 6. Mondotta

Ago-

Agofton Doktor: (: *Serm.* 89. de *Temp.*;) *Az hol az emberi tanáts meg-fogyatkozik; ott áll közben az Isteni segítség.* *Láfd.* *Példab.* 3: 5, 6. A' *Sidok* közül való *História-író,* *Jósef* nevü; *irva hagyta,* *Philo* nevü *Sidónak,* (: *kit az Alexandria Várofsában, nagy veszedelemben forgó 'Sidók,* *Cáj* nevü *R. Tsáfár*hoz küldöttének vala; de e' *Tsáfár* nagy boffankodással maga elöl el-üzött, :) *az ő társainak mondott biztató befédit:* *Bizzatok Atyámfiái, a' hol az emberi tanáts meg-fogyatkozik, az Isteni ott kezdetik.* -- *Meg-baragudott a' Cajus, most segít-meg minket, ő ellene az Isten jó kedve.* Mi pedig mondjuk azt: a' mit mondott ama' Szent Lélek által szólott kegyes férjfiú, *'Sólt.* 73: 23, -- 28.

II. T U D O M Á N Y.

Mind azok az Isteni ítéletek, valamellyek a' Szent Istennek, a' bűnök ellen való méltó boffankodásából, a' válaftattakra, ez életben bortsáttatnak; a' mint, nem *Birói* szoros juss-ból származnak, és nem örökké tartók, úgy, mind' bizonytalán el-múlok, mind pedig a' bűveknek idvességére mennek-ki. Imé a' Letzkében, Isten önnön-maga, az ő maga népét a' *Proféta* által úgy biztatja, és vigasztalja. Ez a' bizonyos ítélet; máfutt-is a' *É. Írások*ban. p. ok. *'Sólt.* 30: 6. és 103: 8. *Ésa.* 57: 2, 16. *Róm.* 8: 28.

O K A I A' T U D O M Á N Y N A K.

I. Az Istennek természetü könyörületessége, és hittel-is meg-elő-síttetett ígéretei. Mint az említett *É* helyeken, és *Ésa.* 49: 14. és 54: 8. 1 *Kór.* 10: 13. 2 *Theff.* 3: 3. *'Sid.* 6: 17, 18. 1 *Pét.* 1: 5. II. A' válaftattaknak véttségeinek természetü. *Hogy?* a' kikre, az Istennek *Birói* jussából, a' meg-veető, és örökké-tartó ítéletek véttetnek; az *el-vettetnek,* mert az igazságot el-hagyták, és meg-tagadták: és a' hamisságot meg-átalkodva gyakorolták: azért, egy átallyában, hogy az ő bűnöket meg-nem esmérték, igaz meg-téréssel el-nem háritották, az Isten ellen, és az ő szent Törvényei ellen mind holtokig pártosok voltanak, és így, bűn-borsánatot-is nem nyertének. *'Sólt.* 5: 5. és 50: 16. és 73: 27. *Ésa.* 1: 10. - *ψ.* 20. és 3: 9, 10, - 12. *Mát.* 7: 22, 23. *ψ.* 19, 26. és 12: 32. *Róm.* 1: 18-23. és 2: 1-6. 8, 9, *ψ.* 18. *Ézék.* 18: 23-29. és 33: 10. 2 *Theff.* 1: 8, 9. és 2: 12. *'Sid.* 6: 4-8. és 10: 26-31. De a' válaftattaknak az ő bűneik nem olyan meg-átalkodtak, bizony nem gyakoroltak, nem miveltek mind halálig; hanem a' *Kristus*ban, és a' *Kristus*ért el-fedeztettek, nem tulajdonítanak, meg-engedtettek, el-tö-

röltetnek; igaz meg-téréssel-is el-háríttatnak, 'Sólt. 32: 1. Péld. 28: 13. 'Sólt. 44: 18. Fér. 31: 18, 19. Ézék. 18: 27, 28. Róm. 4: 6. és 5: 1-5. 15. és 8: 1. 5. 33. 1Ján. 1: 7, 9. meg-iratott a' fundamentom-is. Éféf. 1: 4. 1Tef. 5: 9, 10. 3. Az Isten Anyazentegyházának, és válaftattaknak, az ö ellenségeinek termélete és vége, 'Sólt. 73: 18, 19. Éfa. 10: 5-12, 16. és 14: 5. 1Kör. 15: 54. Róm. 16: 20. 2Thes. 1: 6, 8, 9. 'Sid. 2: 14, 15. Fel. 11: 18. és 18: 5. és 20: 14, 15. 4. Minden, az Istennek bölts itéletiből, a' válaftattakra botsáttatott nehéz dolgoknak 's látogatásoknak vége: melly nem rontás, nem veftés; hanem meg-fényítés, meg-győzés, meg-jobbítás, tisztítás, meg-próbálás, mint láttuk, és az örök nyugalomban 's mennyei dítsőségben, az UR örömében való által-tételet, Mát. 25. 21. 5. 34. 'Sid. 12: 5-12. Hogy minden nyomorúságinkban mondhattuk, 's kellyen mondanunk; a' mellyek vagynak, 'Sólt. 39: 10. Jób. 13: 15. és 19: 25-27. Mik. 7: 8-10. 5. 18. 2Tim. 1: 12.

R Ö V I D A L K A L M A Z T A T Á S .

I. Oh Éomorú gyáfos Ház! óh méltán síránkozó, el-felejtet-hetetlenül keférgő *TISZTELETES Férjfiú, Férj, és Házi-Gazda!* óh síralmas árvaságra, 's gyámoltalanságra jutott nevetlen Gyermek! óh minap rajtatok fénlét gyönyörüségi, és örömi-napnak, el-enyézéfé! melly nagy, melly hirtelen, melly emberi elmétől még nem gondoltatott, annál inkább eleve meg-nem láttatott, Isteni bú-barag, ki ti reátok! Méltó valóban és zükséges e' Kérdés, e' tudakozás, m-allyon ez harag rontásra lött-é? és kiknek lelke kárára? távol e' avagy az Isten a' maga munkáját el-rontja-é? Magátúl ez Isten kell meg-kérdenünk: ö ellötte kell a' lelkünknek vizsgálódni: *Mind örökké el-vét-é az UR, és nem fog többé jóakarattal lenni? El-fogyott-é tellyeséggel az ö kegyelmeisége? a' meg-kegyelmezést el-felejtet-é az Isten? Bé-zárta-é a' haragban az ö könyörületeiségeit?* ('Sólt. 77: 8-10) *Mi idveségünknek Istene! mind örökké haragol-é?* ('Sólt. 85: 6) Ez a' felelet: nem bizonyára; által-menő (:el-múló:) harag. Erőstök a' bizonyság-tételek, 'Sólt. 78: 38, 39. és 103: 8, -10. Jób. 14: 1, 2-5. Jak. 4: 14.

II. *TISZTELETES TUDOS Férjfiú!* (:tit.): mint Istentől taníttatott, tanúlt, másokat-is az Isteni tudományokra, nagy böltsen, és háznoosan tanító *DOCTOR!* mennj-bé az Istennek *féntéséges helyeiben*, visgáld az Isten útait, midön a' *Jehova ortzáját nem láthatod*, állj

állj a' köfiklára, tétetel annak hasadékjában, hogy meg-láffad az ö há-súllját, és add-meg ö-nékie a' dítsőséget. Halljad a' Krisztus' parantsolatját: Luk. 21: 19. Végyed Éivedre az Isten Éavait: Jób. 38: 2. és 39: 35. 's feleljed Jóbbal, r. 39: 37, 38. és 42: 2.

III. Te pedig b. eml. *TISZTELETES NEMZETES Affony!* (:tit.): kit az Isteni fel-buzdúlt harag, *boffankodás*, illy hirtelen, illy reménytelen, *mintegy árvizzel el-ragadott*, már magadon meg-tanúltad a' Prédikátor tanúbizonyosság-tételének igazságát, *réf 9: 14. Nem tudja az ember.* -- Lelkedben, *meg-nyugodtál minden fáradságaidtúl.* De, a' Tested aránt ez mondatott: *Eredj-el, mennj-bé a' te ágyas-bázadba.* *Mitsoda?* A' mint nevezetes Doktor magyarázta: tétetelsél-bé, zárattasál-bé a' koporsóban, miglen abban, azzal együtt *por helyhezetsél a' halálnak porában*, a' boldog fel-támadásnak jó reménysége alatt.

A M E N .

AZON B. EMLÉKEZETŰ

TEK: TISZTELETES, NEMZETES

ASZSZONYNAK,

Az ő Eleihez való takaríttatásakor; a' gyászos és siralmas Háznál ökve-Gyült, Nagy, és Jeles Sokaság előtt,

Azon, már említett

EGYHÁZI SZOLGÁ által, lött

HALOTTI PRÉDIKÁLLÁS.

Azon 1730. Eftendőben. Mindf. hav. 29. Napján.

ELŐLJÁRO BESZÉD.

T Sudálatos és emlékezetes a' Éolásnak formája, melly vagyon Jelen. 16: 15. *Imé el-jövök, mint a' lopó.* Mitsoda az?

I. A' É Irásokban, mindeneknek gyakorta parantsoltatik a' Vigyázás. Kialtják, 's kívánják azt, a' Krisztus, és az ő-tőle tanult Apostolok, *Mát. 24: 42. és 25: 13. és 26: 41. Márk. 13: 33-37. Luk. 21: 36. Fel. 3: 2. 1Kór. 16: 13. Éfés. 6: 18. Kolof. 4: 2. 1Theff. 5: 6. 1Pét. 5: 8.* Ugyan azon hirdettetik itt-is, és annak nagy háznofsága.

II. A' Vigyázás. A' Kereztén embernek olyan lelki Éorgalmassága, és Éives igyekezete, mellyel mindenek felett figyelmez azokra, mellyeket a' kegyeségnek, igazságnak és Éentségnek tisztire és gyakorlására kell mivelni; és Éorosan gondot visel magára, hogy mikor, valamiképen, avagy az ördögnek kísértetei, avagy az istentelneknek gonof példái, avagy a' maga természeti vezétsége, és testének kívánsági, 's indulati által, környül-vetettvén, 's el-ragadtatván; az Istennek boÉúságára, 's maga örök vezedelme, bünökben ne keveredjék, vétkezésben ne bátorkodjék, példában 5Móf. 29: 18.

III. Ezokáért, meg-kell tudnunk, mik? kik? az Ellenségek, 's gonofok; a' mellyek ellen kell vigyáznunk. a. A' Sátán, és annak kísértetei, fortélyos álnoksági, 2Kór. 2: 10, 11. Éfés. 6: 16. 1Pét. 5: 8. b. E' világnak gonofi és fertelmi, Róm. 12: 2. Jak. 4: 4. 1Ján. 2: 15, 16. c. A' bünben való esések, 's vezézelék; a' mellyekre, a' mi természeti rom-

romlottságunk 's gyarlóságunk Éerint; meg-sirathatatlanul hajlandók vagyunk, mig e' testben élünk, Róm. 7: 14. Péld. 4: 25. 'Sólt. 18: 22. és 119: 59, -- 104. 2Kór. 7: 1. 'Sid. 12: 1. 1Pét. 2: 11. és 4: 2, 3.

IV. Mi, azok ellen való Vigyázásnak módja? a. A' testnek tagjainak, főképen pedig a' Éívnek örizete; dolgainknak 's tselekedetinknek meg gondolása, (: mint mondja a' Politicus-is: *Meg-lássad, mit mivelék,*) mint Péld. 4: 23, 24. *Mát. 15: 11-17-20. és 5: 28.* b. Magunknak, az Isten törvényének előttünk való tartásával, igaz hittel; 's buzgó könyörgésekkel való meg-erősítelé, 1Móf. 39: 9. 'Sólt. 1: 1, 2. és 119: 1-9. majd minden verséiben. c. Józan, 's mértékletes élet, 's a' kegyeségnek gyakorlái, láthatni böven: *Fil. 4: 8. Luk. 21: 34, -36. Mat. 26: 41. Róm. 6: 12. 2Kór. 5: 15. 1Pét. 5: 8. 1Tim. 4: 5, 6. 11. Tit. 2: 11, 12.*

V. Nagy, és utolsó ellenség a' halál, és annak elől-járó rettentései, 1Kór. 15: 26. Azért valóban Éükséges, az azok eránt való vigyázás. 1Theff. 5: 1. mivel a' halált bizonyosan követni fogja, az ítélet, 'Sid. 9: 27. 2Kór. 5: 10. Mondotta Ágoston Doktor: *A' miben kit talál az ő életének utolsó napja: abban fogja azt meg e' világnak utolsó napja; hogy hal-meg ki-ki amazon, úgy ítéltetik-meg ezen, Préd. 11, 3.* Ezek ellen ez a' vigyázás: a. HoÉzas életnek ígérivel, ne tsalljuk-meg magunkat, és magunk meg-Émellését, Éives, igaz meg-térésünket, ne halogalsuk; mert ez vezedelmes, ama' pedig bizonytalan, és tsalárd, 'Sólt. 95: 7, 8. 'Sid. 3: 7, 8. és 4: 7. Luk. 12: 16. és 16: 19. 1Theff. 5: 3. b. Ugy forogjon az előttünk, 's arra úgy kéÉüljünk ma, mint-ha hólnap reánk jöne, Luk. 12: 36, 40. c. A' bünöfégünk aránt légyünk Éorgalmatosok, 'Sólt. 38: 18, 19. Péld. 14: 27. 2Kór. 5: 10, 11. Fel. 20: 6. d. Meg-törödött Éívvel, és alázatos lélekkel könyörögjünk naponként az Istennek, hogy minket hathatofan ferkengessen a' vigyázásra, és maga Isteni ereje által bennünket örizzen, bit által az idveségre, Luk. 21: 36. Éfés. 5: 14. 1Pét. 1: 5.

VI. A' vigyázásokra Éoros, és tsudálatos az indító ok: *Imé el-jövök, mint a' lopó; és 3: 3.* Így mondatott: *El-mégyek reád, mint a' lopó.* Mitsoda ez? 1. Bizony nem örvendetes izenet, nem vigáÉtalás; mint sok helyett az Irásokban, említettnek Istennek, és a' Krisztusnak, jóltételre; 's örö mre való jövetelei, Zak. 9: 9. Ján. 14: 23. Hanem ítéltre, boÉúállásra való, 1Móf. 11: 5. és 19: 21. Ézék. 38: 3. mint ha mondaná: Ha nem vigyázol meg-romlász, vetek reád kemény bün-tetést, Péld. 16: 14. 'Sid. 10: 30, 31. 2. Fenyegetőzik kártévö, és ret-

tentő el-jövésfél; mint ez hathatós Éolásnak formája sok helyen van az Irásokban, *Mát. 24: 43, 44. Luk. 12: 39. 1Theff. 5: 2. 2Pét. 3: 10. Felen. 3: 3.* úgy itt is. *De kérdés.* Holott a' lopás gyalázatos, és vétkes dolog, az itten Éolló 's fenyegetődő Krisztus, miért hasonlítja magát, 's a' maga el-jövését, lopóhoz, lopó módra való el-jövéshez? avagy lopó módjára; jár-é? mivel-é valamit? *lássad. 2Móf. 20: 15. 5Móf. 5: 19. 'Sólt. 50: 18. Éfés. 4: 28. Róm. 2: 21? Felelet. a.* Nem újság ez a' É. Irásokban, hogy hasonlatosságok vétetnek, gonok dolgoktól vagy kemélyektől, és által-téternek, fordítatnak, lelki és jó dolgoknak világosítáforokra. Mondotta arra *Agoston D.* Nem mind az di-
 ,, tsértetik a' É. Irásokban, az honnét mi hasonlatosság vévődik; ha-
 ,, nem, tsak vétetik abból a' hasonlatosság, p ok. Nem ditsérte az
 ,, UR amaz *hamiságnak Biráját*, *Luk. 18: 2.* hanem meg-mondotta
 ,, a' maga tzéllját, *ψ. 1,-- 7, 8.* Ama' *restet* sem, *Luk. 11: 5.* mint bi-
 ,, zony ama' hamis *Sáfárt* sem, *réf. 16: 8.* még-is vett azok' dolgából
 ,, hasonlatosságot; hogy arra figyelmezzünk, a' mire tanítatunk, vagy
 ,, intetünk. A' honnét a' É. Irást magyarázók, meg-álló regulává tet-
 ,, ték ezt: *A' hasonlatosságokat nem kell, 's nem lehet, killjebb terjesz-*
 ,, *teni annál, a' mint fenvedü a' dolognak mivólta, rendi, mellyről vagyis*
 ,, *a' trakta: Az azokat fel-vevőnek elméjére 's tzélljára kell vigyázni; nem*
 ,, *pedig azoknak minden favaít mindenre álnokál tekerni.* Chrysothomus
 ,, János Doktor (: *sec. 4. Homil. in Matt.*;) így fejezte-ki azt a' regulát:
 ,, A' példabekédekben nem Éükség minden Éó aránt felettébb gyötörödni;
 ,, hanem, mikor ki-tanúltuk az URnak tzéllját, ebből haÉnot vé-
 ,, tés többé nyughatatlanúl ne vizsgálódjunk. *b.* Ugy itt a' lopó ha-
 ,, sonlatossá, nem minden módon illik a' Krisztusra; mert. A' lopó tit-
 ,, kon s gyakrabban éjjel tsúÉ máÉ-bé, de a' Krisztus nyilván, mindenek
 ,, előtt jó el, *Mát. 24: 27. Tsel. 1: 11. Felen. 1: 7.* A' lopó azért jó úgy,
 ,, hogy tötrén ne kapattásék, és meg-ne büntettsék; de az UR, nyil-
 ,, ván, hatalommal jó, Éoll, mivel, hogy a' hitetleneket meg-rontsa,
 ,, *1Theff. 5: 3. Mát. 24: 37.* A' lopó bé-tsúÉ-máÉ, hogy bünt, kárt té-
 ,, gyen, *Péld. 1: 11. Jób. 24: 13. Fán. 3: 20.* de, a' Krisztus mire jó, meg-
 ,, magyaráztatott. *Judas lev. ψ. 14, 15.* *c.* Illik ezekben: A' lopó el-jö-
 ,, vetele reménytelen; úgy a' Krisztusé-is, *Mát. 24: 50. Márk. 13: 33. Fel.*
 ,, *3: 3.* A' lopó reménytelen bé-rohanásával, félelmet, meg-rettentést tsi-
 ,, nál a' házban lévőknek, úgy a' Krisztus el-jövetele rettentő léÉen való-
 ,, ban, *Fel. 2: 30, 31. Fel. 6: 15.* A' lopók néha, kiken erőÉakat, haral-

mat

mat téÉnek. A' Krisztus valóban meg-fogja mutatni az ö erejének di-
 ,, tsőséget, lángnak tüzében, boÉkút állván az Istent nem esmérökön, és
 ,, az ö Évangyeliomának nem engedökön, 'Sólt. 90: 5, 7, 11. Jér. 9: 21. Na-
 ,, hum. 1: 2,-- 6. Ézék. 5: 13. Mát. 5: 25, 26. Luk. 12: 58, 59. 2Theff. 1:
 ,, 8, 9. Mutatják azt nyilván a' példák-is: Az özön-vizkor. *1Móf. 6, 7, r.*
 ,, *Mát. 24: 37. Luk. 17: 26, 27.* 'Sodomának el-stüllyeftésekor. *1Móf. 19.*
 ,, *Luk. 17: 28.* Az Égyptomiaknak a' tengerben való veÉtésekor. *2Móf.*
 ,, *14. réf.* A' Éülöre jött fájdalmakban, törben meg-fogattakban; *Ésa.*
 ,, *13: 6. Férém. 13: 21. és 49: 24. Hóf. 13: 13. Luk. 21: 35. 1Theff. 5: 3.*
 ,, VII. Adatik világosabb Indító ok-is: *Bóldog a' ki vigyáz,* és-
 ,, Akar két rendbélieknek t. i. a' vigyázóknak, és az ö ruhákat meg-tar-
 ,, tóknak bóldogsága hirdettsék: akár a' vigyázóknak bóldogsága ma-
 ,, gyaráztásék ebbül; mert azok meg-tartják -- De ezek' értelmére,
 ,, jegyezzük-meg ezeket: 1. A' meztelenség mitsoda? *Felelet. a.* Kez-
 ,, detben az ember teremtetett vala az Isten képere, *1Móf. 1.* fel-ruház-
 ,, tatott vala azért, drága ajándékokkal, elméje bóltsefésséggel, akaratja
 ,, igazsággal és féntséggel, minden indulatiban, kívánásiban rendsefé-
 ,, gel 's tisztasággal; majd egéÉlen uri tisztsefésséggel, dízes ékeséggel; sem
 ,, testében, sem lelkében, sem állapotjában, valami motsok, fégyenlen-
 ,, dőségnak, vagy fájdalmaságnak valami nyoma, oka nem vala, *1Móf.*
 ,, *2, 25.* Mondotta *Chrysothomus* (: *Homil. in Gen.*;) Az első Éülék fel-ru-
 ,, háztattak valának, tsudálatos ditsőséggel; nagyobb; mint kit aká-
 ,, minémü öltözö-is fel-ékesíthetne; mindenek Éolálnak vala néki-
 ,, egéÉségre, tisztsefésekre haÉnokra: olyanok valának ök a' fény-
 ,, mint az Angyalok az egekben, *lásd. Dan. 12: 3. Mát. 22: 30. Luk.*
 ,, *15: 41.* *b.* De az ördög az első Éüléket bünbe-Éjtvén; az ártatlan-
 ,, ságnak díÉétől meg-foÉtván; a' maga képevel, és a' bünnek undok
 ,, öltözöjével ruházá-fel, *Jáv. 8: 44. Róm. 3: 23. Éfés. 4: 18. Tit. 1: 15, 16.*
 ,, *Jud. lev. ψ. 23.* Ollyakká lettének mint amazok. *Ézék. 16: 4. Luk. 10: 30.*
 ,, Melly magok, undok 's veÉett állapotjokat mindjárt meg-érezvén,
 ,, mit miveltek, meg-iratott, *1Móf. 3: 7.* Szállott reájok valóban ÉÉ-
 ,, gyenlendő meztelenség, mellynek vége halál, *Róm. 6: 21.* löttek, el-
 ,, méjekre, akaratjokra, indulatjaikra nézve, meg-veÉtekké, testekben-
 ,, is undokokká, fájdalmasakká, *Fel. 3: 17. Tit. 3: 3. 1Móf. 3: 16,-- 19.*
 ,, *c.* Jóllehet, mint magok kezdik vala, *1Móf. 3: 7.* testi meztelensé-
 ,, gek 's fégyenlendőségek ruházatokkal, mint, el-fedezteték; *ψ. 21.* 's
 ,, már mindeneké el-Éokott fedeztetni; de az embernek lelki meztelen-
 ,, sége

sége főha semmi emberi, embertül fármazható eszközzel el-nem fedeztetetik, (akármint képzellen a' Pelagius, a' hittől szakadás, az érdemek; és a' képmutatók elméje,;) 1Móf. 6: 5. és 8: 21. Róm 3: 19-23. és 8: 6, 7. Ésa 64: 6. Fér. 2: 22, 23. Solt. 143: 2. Péld. 20: 9. Solt. 14. (2.) A' mi a' ruhát illeti. a. Meg-jelent az idvezítő kegyelem, meg, a' meg-tartó Isten jóvolta, Tit. 2: 11. és 3: 4. és a' válatrattaknak kézfittetett alkalmas, tiszta, fent öltöző idvefségnek rubája, menyegzői ruha, t. i. a' Krisztus, és az ő igazsága, tökéletes engedelmsége, s elégtétele, Ésa 61: 10. 1Kór. 1: 30. Mát. 22: 12. Felen 3: 4, 5, --18. b. Melly, minden hívőknek, az ő Krisztusban való igaz hitek által, minden bizonnal adatik, a' lelki fel-öltözésre. Solt. 45: 14, 15. Róm. 1: 16, 17. és 3: 21. és 4: 2. és 13: 12. Gal. 3: 26, 27. Fil. 3: 9. Fel. 3: 5. és 7: 13, 14. és 19: 8. hogy el-fedeztessék azzal minden légyéltetethetőségek, meg ékesítettessenek azzal tellyesen, és lehessenek kedvesek Isten előtt, magok lelkében örvendezhetők, bődögök; mint az elő-adott helyekben. c. De ahhoz őrizet kell, meg tartás; mert annak ígérterik a' bődogság, az-az: a' Krisztus hitiben állhatatosan való meg-maradás, a' kegyelemi ajándékokban a' jóra való fíves igyekezetekben, meg-mozdítatlanság, állhatatóság. lássad. 1Tim. 1: 19. Sid. 12: 28. Kol. 1: 23. r. 2: 7. Sid. 3: 12. (3) A' vigyázásnak 's ruha meg-tartásnak is házna, a' bődogság, nevezet kerint itt, a' ki azt mivel, nem jár mezítele. Szemléljük e' dolgot példában. A' Talmudban, (a' Sidók tudományának könyb. az Sekalim és Niddót nevü titulus alatt:) e' van ide való: Vóltanak a' Jerusalemi Templomhoz való Prafeetusok, (Luk. 22: 5, 2. mondatnak, Templom Fejedelminek:) több félek, vóltanak több-féle őrizők is. (mint Mát. 27: 65.) és ezeknek Hadnagyai. Mind ezek felett vólt az Templom hegyének Prafeetusa, Ez, el-járja vala gyakran a' írásákat, és előtte égő fővétnekeket hordoznak vala, és ha a' írásalók közzül olytat találnak vala, a' ki talpon nem állana; annak így főla: Békeség néked: ha pedig e'zében vette, hogy az alufik, bottal azt meg-verte, és ruháját annak el-vévén, annak gyalázatjára azt meg-égette. Ugy vagon, itt is a' dolog; ha ki láttatik vala a' kegyelemi öltözettel fel-öltözettnek lenni; de vigyázatlanságával hitinek gyökeretlenségével, lelki álomban való bé-merülésével, az öltözörül el-marad, annak az ő lelki mezitelensége, örökké való gyalázatjára fenn-marad. lássad erre, Sid. 6: 4. és 10: 26. 2Pét. 2: 20, 22. Mát. 13: 20, 22. példában, 2Móf. 32: 25. Péld. 29: 18. Mát. 12: 43. Hogy tudnók ez örökké-való igazságot: Bődög az és örök

és örök bődogságnak örököse, répefe: valaki az ő lelki mezitelenségében, lelki tiszta öltözövel meg-ajándékozottván; ez ő kegyelemi állapotjában, fíves maga lelki állapotjára vigyázó, gondos, és állhatatos, Solt. 45: 14, 16. és 110: 3. 2Kór. 5: 2, 9. Kolofs. 1: 23. r. 2: 6, 7. Éfés 4: 20, -24. r. 5: 15-26, 27. Fel. 2: 10. r. 3: 11, 18. r. 7: 13. r. 19: 8, 14. példában, Zak. 3: 4, 5. 5Móf 8: 4. láthadd. Solt. 32. Róm. 4, 5, 8. réfekben.

Tekintsük mostan e' fomorú alkalmatóságot.

I. Imhol, ez Néhai T. Tiszt' Nemzetes Akzony! Tiszteletes Tudós Férjének, Néhai kedves Hites-Társá, fêmeinek gyönyörüsége! Hozzája húséges, és életének illendő Párja: kinek az ő meg-hidegedett Teste ezelőtt e' koporsói Agyas-bázában téteték, bé-záraték: Miólta az ő Gyermekei állapotjából ki-költ; de inkább, miólta az Isteni jó rendelésből adatott az ő hozzá méltó Férjének kebelében; hallotta, látta, tanulta e'zesen, és gondoson ez Megtartó UR JÉsus Kristusnak tsudálatos útát, és Házi gondviselését, igazgatását, tudta, fíven tartotta, a' parantsolatott zükséges és idvefséges vigyázást, és az ő titkos, dízes é. öltöző ruhájának, őrizetit, meg-tartását; mind kerétyéni hitivel, mind az élő Istenhez, és attúl néki adatott Férjéhez való húségével, 's a' kegyefségnek és igazságnak gyakorlásában való állhatatósággal azt meg-mutatván.

II. De miképen jöve-el ő hozzá az Isten Temploma Hegyének Prafeetusa, a' fentségnek Vigyázó Fejedelme? (Dan 4: 10. Tsel 2: 36. Sid. 12: 2. Solt. 24. 8, 10.) Mint a' lopó, melly reménytelen, melly reménytelen! a' testnek erőtlensége kerint, melly méltó meg-rettensre! (Solt. 76: 8.) vólt ruhája, mint ki a' Krisztust fel-öltözte vólt, és a' néki adatott kegyelemnek mértéke kerint őrizte, meg-tartotta azt; mondotta a' Vigyázók Fejedelme, Békeség tenéked! nem taláztatott aluva, bődög: már bődög a' lelkére nézve, mint a' mennyei bázsal, és tiszta biborral, (melly a' fenteknek meg igazulási,;) fel-öltözterett. 2Kór. 5: 2. Felen. 19: 8.) A' testet itt hagyta, a' tisztségesen való el-temetésre: itt hagyta, az ő, az ővítöl meg-firatandó jó emlekezetit, hagyott az ő Tiszteletes, Néhai ferelemes Férjének, valamig él-is, el-nem felejtendő fájdalom, hagyott egyátallyában harzot, és elmébéli búsulásokat, tusakodást. Mellyről, minekelötte el-temettetnék: az ő emlekezetire többet-is főllanék, vagon Tiszt. Tudós, Özvegygyé maradott, és fívedben tagaidban 's életed állapotjában, meg-romlott Férjfiú, tenéked mondan-dó befejedem: El-mondom az UR Nevének segítségül való hívásával.

Arra: **É. Ut-mutatás v. LETZKE.**

2Tim. 2: 3. *Te azért, fenvedjed a' gonoszt, mint a' JEsus Kristusnak jó vitéze.* Mellynek

Summája: Minden Keresztényeknek; főképen azoknak, a' kik az Evangeliomi tudománynak, és a' Kristus országának terjesztésére hivatattak, adarott tanítás, intés, serkentés; erre: hogy az ő keresztyeni életeteket, 's hivatalyokat, mint folytassák, 's vigyék végben, hogy a' Kristusnak tessenek.

Réfei.

1. Mikre vagyon az intés.
2. Annak példája, vagy világosítása.

M A G Y A R Á Z A T T Y A.

I. Nyilván van az Ur JEsus Kristusról, mind a' Profétziákból, mind az azoknak bé tellyesedéséből. *Sólt.* 49: 1. réz 78: 2. *Mát.* 13. Hogy gyakorta éöllott példabefédek által, azt pedig nagy hákonra, mert így, (1.) Midön mi példában egy dolog, más által mutogatnak; az emberi elme inkább fel-emeltetik az tudakozásra, és meg-gondolásra, mint a' letzke után jelenti az Ap. *ψ.* 7. (2.) Az igazságnak meg-es-mérése kedvesebb és erősebb, midön az, mind egyenesen, mind példalódzás-képpen elő adatik. *Sólt.* 49: 3, 4. (3.) A' tanítás-is úgy világosabb, és könnyebben mind meg-mondatható, mind elmében megtartatható; midön előttünk forgó és nyilván való dolgok hasonlatosságban adatnak elő, az nagyobbak és nehezebbek. *Ján.* 3: 12. mint vagyon a' dolog a' *Sacramentumok*ban-is. (4.) Hogy így büntetetlenek-meg azok, a' kik refttek, túnyák, kikben nintsen a' benne maradó Isten beféde. *Mát.* 13: 13, 14. (5.) Nyilván valóvá tétetik az Istennek nagy kegyesége, midön afféle tanítások módgyával édesgeti a' tanulásra, azokat a' kik másként únalommal, vagy bozánkodással vennék a' tanítást. (6.) Afféle tanításnak módgya, hathatósbab az ézunnyadó lelki-isméretnek-is fel-ébreztésére, meg-győzésére. *2Sam.* 12: 1. réz. 14: 5.

II. Függése a' Letzkének: Ezt dolgozta az Apostol, hogy közelebb és betü zerint a' Timothéust; de ő benne 's ő véle mind azokak-is, a' kik közönséges éent szolgálatra hívatattak, tanítaná, serkenté, az ő hivataljoknak éentül, serényen, házson, és állhatatosan való folytatására, ékesítésére 's tellyesítésére. *2Tim.* 4: 5. Erre hogy, (1.) Az

egészes befédeknek példáját tartsa. *2Tim.* 1: 13. lásd. *Sólt.* 19: 8. *Tsel* 13. 26. *2Kór.* 6: 7. *Phil.* 2: 16. *2Tim.* 3: 14. *1Tim.* 4: 15, 16. (2.) Megö-rizné, a' nálla le-tött kintset. *2Tim.* 1: 14. lásd *1Tim.* 6: 19, 30. *Márk.* 4: 24. *Luk* 8: 18. *Péld.* 3: 18 *Jerém.* 8: 9. *Jak.* 1: 18. *1Pét.* 1: 23, 25. (3.) Meg erőssednék a' kegyelemben. *2Tim.* 2: 1. melly a' JEsus Kristusban vagyon, lásd *Jósue.* 1: 6, 7. *5Mós.* 31: 23. *2Tim.* 1: 8, 9, 14. 4. Ahoz a' kegyelemhez támazkodván, dolgozzék munkálódjék serényen, a' lép s jó kintset bizza *ψ.* 2. a' letzke előtt, kik-is mind magok tartanak, mind másokkal híven közlenék a' drága kintset. *1Kór.* 4: 12. *2Kór.* 4: 12. Mivel az Isteni kegyesség munkája ez-is, hogy kiket nagyobb, 's nemesebb szolgálatokra hív, el is kéziti, és fel-ékesiti őket éükséges kegyelmeikkel és erővel. *Luk* 24: 49. *Mát.* 28: 20 *Jér.* 1: 5.

III. Ezek után vagyon itt ez *Intés.* a. Világoson a' fok fele bajoknak, nehézségeknek, gonoszoknak fel-vételére viselésére. b. Példában, az vitézkedésre, mint *ψ.* 3: 4. meg-mondatik. Itten Az elsörol, Türed, *fenvedjed a' gonoszt.* Mi az? (1.) Mindgyárt az első Évangéliumban meg-bekélheretlen *ellenkezést* tön az Isten, az nevezetes két fél között. *1Mós.* 3: 15. Innét Kain meg-ölé Abelt. *1Mós* 4: 8. *1Ján.* 3: 12. Ismael tsúfolá, üldözé az Isákot. *1Mós.* 21: 9 *Gal.* 4: 29. Esau és Jákób még az annyok méhében meg-ütkeznek. *1Mós.* 25: 22. Nyilván vagynak az válaztottaknak fok gonosz fenvedési. *Mát.* 5: 10. *Ján.* 15: 18. réz. 16: 1, 2, 20. *Luk.* 22: 31. *Act* 14: 22. *2Tim.* 3: 12. *Jelen.* 1: 2. (2.) Bé-töltének a' földnek setét helyei kegyetlenségnek hajlékival. *Sólt.* 74: 21. A' kegyetleneknek lelke, mint a' fal rontó árviz. *Esa.* 25: 4. A' fok nem-nyugható hitetlenek, kik között kell élni az válaztottaknak, olyanok, mint régen a' Cananéusok az Izrael fiainak, *tövissül, törüt, mint a' Skorpiók.* *4Mós.* 33: 55. *Jós.* 23: 13. *Birák.* 2: 3 *5Mós* 8: 15. *Jér* 2: 6. Innét fok és éüntelenül való az hiveknek bozúság fenvedése. *1Kór.* 4: 9. *2Kór.* 4: 8. *Esa.* 57: 20. *1Theff* 3: 2. *Sid.* 10: 32. réz. 11: 25. (3.) Az Isteni éent bölts igazságos rendelése, tettése, mennyi fele ítéleteket, fenytéket, próbákat teken a' válaztottakra? mennyiben vagyon a' Kristus fenvedésinek társasága? *Róm.* 8: 35. *2Kór.* 1: 5. réz. 4: 2. *Jób* 5: 7. réz. 14: 1, 2. *Kol.* 1: 24. *Fil.* 1: 29. réz. 3: 10. *1Pét.* 4: 12. (4.) Es mind ezek aránt parantsoltatik a' békészes türes, fenvedés. Ugy *Luk.* 21: 19. *Sid.* 10: 36. (5.) De mi az: *Felelet.* Olly 's az, a' jóságos-tselekedet, mellyet a' Szent Lélek formál, a' válaztottak lelkében; mellyel meg-gondolván az Istennek bölts igazgatását, tettését,

kel, ez lelki vitézkedésnek Fő Vezérjéhez a' Kristushoz, *Mát. 6: 13. Éfés. 6: 18. Róm. 8: 37. Fil. 4: 13. 1Tbess. 5: 17. c.* Az Isten bezedével verjük vízzá az UR példája szerint, *Mát. 4: 3. Éfés. 6: 17. Sid. 4: 12. Kol. 3: 16. 1Ján. 2: 14. d.* Mindenkor légyünk foglalatofok kegyességnek gyakorlásában, avagy csak mi jó és tisztességes dolgokban. Mint mondotta már említett *Cyprianus* Püspök, és nagy Doctor, (*Serm. de Zelo.*) Midön ez ellenség hozzád járul, midön meg-akar késértetni, találja a' zivedit maga ellen fel-fegyverkezve; leg alább valami tisztességes dologban, vagy tárfalkodásokban légy foglalatof. *Hieronymus* is, erre intett: mindenkor tégy valami munkát, hogy az ördög mi jó foglalatofságban találjon Mert soha közelebb nem vagyunk a' meg-késértéshez, mint az hívalkodásban példában. *2Sam. 11: 2. Birák. 8: 11. 1Sam. 30: 16. 3. E' Világ ellen. a.* Az Isten bezedével, *Éfés. 5: 17. réz. 6: 17. b.* Igaz hittel, *1Ján. 5: 4, 5. Ján. 16: 33. Éfés. 6: 16. remésséggel, kéz vallás-tétellel, 1Pét. 1: 13. réz. 3: 15. Mat. 10: 32. c.* Könyörgésekkel, *'Sólt. 46: Péld. 18: 10. Ján. 16: 32. d.* Józan és mértékletes étellel, kegyességgel. *2Kór. 7: 1. Fil. 2: 15. 1Pét. 2: 11. e.* E' világ dolgainak meg-utalásával, *Mát. 16: 26. Tsel. 20: 24. Gal. 2: 20. Fil. 3: 4. 'Sid. 11: 24. 1Ján. 2: 15. réz. 5: 19. Jeles a' Napkeletiek példabezedé: E' világ dög, valakik azt felettéb üzik, ebek, lásd *Mát. 7: 3. Prédik. 1: 1. 1Kór. 7: 31. 'Sólt. 90: 10.* Mondotta Ágoston D. Mit akarék? Szeretnie, az ideig valókat, hogy ezekkel el-vezék? vagy a' Kristust szeretni, hogy örökké élly, lásd. *Jérém. 3: 23. Hós. 14: 4. Gal. 6: 14. 4. A' magunk teste ellen. a.* Az Isten bezedéhez való ragakodással, *'Sólt. 119: 5, 9, 33. réz. 1: 1. réz. 25: 4. b.* Az Istentől parantsolatott kegyes és józan étellel, *Tit. 2: 11. Gal. 5: 24. Éfés. 5: 18. 1Kór. 9: 25. c.* Annak gonoz kívánságinak 's indúlatinak ellene való állással, azok szerint való nem járással, *Róm. 8: 1. réz. 13: 11. Péld. 25: 28. Gal. 1: 16. réz. 5: 16, 17. 1Pét. 2: 11. 5. A' bünök ellen, a.* A' gonoz tárfalkodáfoknak, 's bünnek alkalmatofságának zörgalmatos kerülésével, *1Kór. 15: 33. Péld. 1: 10. réz. 13: 20. Sid. 12: 1, 4. mert lásd *Jak. 1: 14, 15. b.* Illy vezedelmes méregnek utalásával. *'Sólt. 119: 104, 128. Péld. 14: 27. Júdas lev. 5. 23. c.* Azok ellen való zives könyörgésekkel, *'Sólt. 19: 13, 14. réz. 119: 33. Példab. 30: 7. d.* Magunknak a' bünök ellen hites fogadás-rételekkel, a' zent Vatsorával való gyakor éléssel való, meg-erősítésével. *'Sólt. 119: 106. 1Kór. 10: 16. réz. 11: 28. Mat. 5: 23, 24. 2Kór. 5: 15. 1Pét. 4: 1. Róm. 6: 1, 5. 5. Az halálok ellen. a.* A' Kristus-**

stus-hoz való hitbéli folyamodással, magunkat itt meg-tagadván, *Jób. 19: 25. Mat. 16: 24. Fil. 3: 9, 14. Róm. 5: 1, 15. réz. 8: 1. 5. 34. 1Kór. 15: 57. Éfés. 6: 10. 'Sólt. 31: 6. Tsel. 7: 59. 'Sólt. 23: réz. 31: 6. Fil. 1: 20. b.* Az hitet és a' jó lelki-isméreteer állhatatofon meg-tartván, *Mát. 24: 9, 13. 1Tim. 1: 19. Ján. 5: 24. réz. 11: 25. 'Sid. 12: 28. 2Tim. 4: 7, 8. c.* Szüntelen az életnek zentségére igyekezvén, *Példab. 14: 32. Ésa. 38: 3. 2Kór. 6: 4. réz. 1: 12. 'Sid. 12: 14. 5. 1. d.* Szüntelen meg-gondolván ez életnek rövidségét, változást fok gonozit; az más életnek pedig örökké valóságát, véghetetlen boldogságát ditsőségét, *Jób. 14: 1. réz. 3: 17. Róm. 8: 18. Fil. 1: 21, 23. 'Sid. 13: 14. Felen. 14: 13. e.* A' Kristus haláláról, fel-támadásáról, és ezeknek nagy és idvességes haznairól való gyakor elmelkedésekkel, *Jób. 19: 25. Hós. 13: 14. Róm. 8: 34. réz. 4: 25. 1Tim. 1: 15. 'Sid. 2: 14, 15. Róm. 5: 6, 11. 1Pét. 1: 3.*

Ezekből I. T U D O M Á N Y.

Minden hív és igaz Kereztényeknek, foképen pedig a' zent zolgálatokban fáradozóknak; egy átallyában zükséges, hogy az Isten bölts tettzésére és parantsolattyára nézvén; ez életnek minden reájok mért bajait, kedvetlenségeit, kereztteit, alázatofon és békeséges-türéssel fel-vegyék, viseljék, zenvedjék. Imhol a' Letzkében: *Szenvedjed a' gonozit*: Ugy vagynak mind az Isteni parantsolatok, mind a' régi Szenteknek példái, *Jób. 13: 15. réz. 14: 14. Mikh. 7: 9. 'Sólt. 39: 10. Mat. 10: 38. réz. 16: 24. Mark. 8: 34. Luk. 21: 19. Tsel. 14: 22. Róm. 8: 17, 25. 1Kór. 4: 11. 2Kór. 4: 8. 5. 16. 'Sid. 10: 36. 1Pét. 5: 6. 2Tim. 2: 10. Okai*: 1. Bizony a' Vitéz nem fogadtatik záfzó alá, erre, hogy hívalkodjék, maga kényén éllyen; hanem türésre, zenvedésre, dolgozásokra, életének-is markában való hordozására. Mondotta *Tertullianus* Doctor. (*Sec. 2.:*) A' bajnokok-is zoross fenytékek alá fogatnak, fáradoznak, és mentől többet dolgoznak, annál több jutalmat véznek; mint a' palya-futók is. *1Kór. 9: 25. 2. A' türöknek igirtett jutalom, a' boldogság, a' Kristussal együtt való orfáglás. Róm. 2: 7. réz. 8: 17. 2Tim. 2: 12. 'Sid. 10: 36. Jak. 1: 12. 5. 7. 3. Innét mondattott az Evangyéliom-is kereztnek, és békeséges türésnek bezedének. 1Kór. 1: 18. Felen. 3: 10. lásd, Luk. 14: 27. 2Tim. 1: 8. Felen 6: 9, 11. Jak. 5: 12. 4. Valamint a' tengeri partyaikban-is meg-törödnek; úgy ez életnek minden gonozit, az híveknek állhatatos türésében meg-ütözvén, által mennek azok; az hívek pedig Istentől meg-erősítettvén meg-*

állanak *Jób. 38: 10, 11. Fér. 5: 22. Solt. 37: 17, 24. Ésa. 43: 2. Solt. 47: és 125. Mát. 7: 24, 25. Sid. 13: 6. 5* Mondotta *Cyprianus Doctor: (lib. de Pat.)* A' békeséges-türes minket Isten előtt kedveltet, és megtart; az, az elmét igazgattya, az haragot meg-mértékli, a' nyelvet meg-zabolázza, a' békeséget meg-örizi; a' bődög állapotban alázatosokká tézen, az háborúságban erősekké, a' bozúk ellen felidekké, minden kísérteteket, keferüéseket, üldözéseket fellyül halad, az hitet meg erősíti, és a' remenséget neveli. *lásd Jób 13: 15 Róm. 5: 3. Jak. 1: 2 2Pét. 1: 5. Mi azért emléljük a' Krisztus példáját, és a' régi kenteket, Ésa 53: 7. Mát. 26: 39. 1Pét. 2: 21 Mikh. 7: 7, 8. 1Sam 3: 18 Jak 5: 10 A' türesnek hasznos és idveséges voltát, Róm 2: 7 2Tim. 2: 12. Sid. 10: 36. reÉ 12: 11. Minden kísérteteinkben mondjuk, Mikh. 7: 9. és a' mi Luk. 21: 19. van, miveljük.*

II T U D O M Á N Y.

Ugy vagyō mindē kerekyén hívō embernek tellyes élete; de főképe a' belsō hivatalokbā, 's űlgálatokbā lévōké; merō űüntelenül való vitézkedés, hartz, tufakodás, Letzkében: *Mint a' JÉsus Krisztus jó vitéze t. i. vitézkedjél tufakodjál mint ψ 3, 4. úgy Éfés 6 10, 18. Fil 1: 27 Júd 1 ψ 3.*

OKAI: I Mert a' több féle soha nem nyúgható ellenség, arra hív, sőt kényszerít űüntelen. *1Pét. 5: 8, 9 Róm 12 2. Gal 5: 17. Jak. 4: 4. 2Kór. 1: 4, 10. 1Pét. 2: 11. Mondotta Hierónimus D. Ellenségeknek nagy seregeitől vétettünk környül, Ellenkezőkkel teli vagynak mindenek. 2Tim. 3: 12. Sid. 12: 4. 2. Mert a' kegyelemi kintseknek meg-tarthatására, és az Mennyeknek Országának meg-nyerhetésére, tufakodás kívántatik. Mát. 11: 12. 1Kór. 9: 25, 26. 2Tim. 4: 7, 8. Júdás lev. ψ. 3. Felen. 2: 7, 11, 17, 26. reÉ. 3: 5, 12, 21. Tsel. 14: 22.*

Intés. Mi azért hogy a' Krisztusnak jó vitézi vagyunk, műtassuk meg gondosan és ferényen, mint láttuk fellyeb, minden űükséges tufakodásinknak az ű fegyvereit, eszközeit és módjait mindnyájunknak mondatott: *Fil. 1: ψ. 27, 28. Állunk egy lélekben, egy lélekkel viaskodván, az Évangéliomnak hiti által: meg nem rettenvén semmiben, az Ellenkezőktől, és 1Tim. 6: 12, 20. Hartzold-meg az hitnek jó hartzát, fogd-meg, veddel, az örök életet, mellyre hivattattál. A' nállad le-rött kintset, meg-grizzed 2Tim. 1: 14. Az Szent Lélek által, ki lakozik bennünk*

A D K A L M A Z T A T Á S.

I. Tízteletes. Tudós, már jelentett Erdemes, Hasznos, Tanító, Doktor; de a' bölts Istentől firlalmas űzvegységre hivatott, a' Mindenható-

hatónak keze által keferüséggel illertetett Férjfiú! Hivattattál valóban sullyos, keferves és gyázos vitézi tufakodásra; mellyben bődög Isten! mennyi 's minēmü gondolatok, elmebéli verelkedések tōdultanak reád? oltromlanak, tsak-nē el-borítanak tégedet; mind magad, mind N. ferelmes Hites-társad, mind ennyi Hamú, árvaságra jutott, neveletlen gyermekid aránt: Hivattál valóbā, *gonof fenvedésre*, mellyet az Istennek keze tött reád.

II. Vólt ferelmes Hites-társad, *életednek a' mint mondottad, hozzád méltó*, illendō Párja, *femeidnek kívánsága*, gyönyörüsége, UBRISI Mária AÉzony. A' ki, mind bōld. eml. Attyára, mind N. édes űülő Anyára nézve, *Éarmazott régi TEKINTETES NEMZETES*, és NEMES Uri Familiából, mellyben virágoztanak, nevezetes nagy emlekezetü, és az ű idejében, ez Hazának Ékéségei, Hasznos űzlop-Emberei. Kinek N. b. emlekezetü édes Attya vólt UBRISI MIHÁLY Uram. N. b. eml. édes Anyja vólt MOKTSAI BORBÁRA AÉzony. Született 1698. Éztendōben, Böjtmás Havának 6. napján, és Isteni jóakarattól adatott vólt a' te kebeledben 1714. Ézt. É. Jakab Havának 22. napján, el-jegyzés-képen; haza-adásképen pedig, azon Ézt. É. Mihály Hav. 3. napján, mikoron magad vólnál 25. Éztendōs, ű pedig Éámlálná életének 17-dik Éztendejét, és kedvesen élt 's veled melletted 16. Éztendōk 's kevés hólnapok alatt.

III. Vólt, a' mint hozzád illendō, és *Méltó*; úgy mind javaidnak, mind gonofaidnak, 's életednek el-vállhatatlan Társa, tégedet feretō, hozzád hűséges, minden házi dolgaidnak gondos gondviselője, életedre, betsületedre vigyázō 's azokat őrtalmazō; és azok mellett; melletted, pelda-adásod ferint, az ű nemes elméjének ferény gyakorlója, ékesgetője; de vólt nékie, alkalmatōsága, űüksége, a' tufakodásokra-is; mind ez világnak kísérteteivel, mind az embereknek gonof indulatival, irigységeivel, és nyelveivel-is; mind az Isteni tettés ferint, reája mért látogatásokkal.

IV. Szült vólt tenéked kilentz Gyermekeket, kiknek négyét, t. i. két fiakat, két leányokat maga előtt az örökkévalóságban bé-botsátotta: ötét pedig, t. i. Három fiakat, *Jánost, Adámot, Gábort*, 's két Leányokat, *Máriát, és Sofiát*, Istennek és tenéked itt hagyta, firlalmas árvaságra. Mint ferette az Nevedet viselő fiát, a' *Jánost*, mind az nevéért, mind ezért, hogy azt akkoron hordozta és űlűte; 1725. 27. Maj. mikor magad fok hólnapok alatt sullyos betegségben: mellybōl való meg-gyógyulásod aránt, semmi reménség nem vala, merō haláloson sínlōdnél; ű pedig éjjel nappal, arántad való, meg-nem űünhetō gondolkodásokban 's gyötrelmekben fáradoznék, keferegne. D 2 V.

V. Az Utolsó ellenség a' Halál, úgy vagy, az Isteri meg-nem változhatott végezés érint, de, melly hirtelen, melly reménytelen, melly rettentően, *lopó* módgyára, rohana reája! midön fenki azt még-nem gondolná, midön tizedik magzatyával terhes volna, midön már a' Éülés ideje közel volna, ez állapotjában-is, mindazonáltal az ő házi gondofságát, itthon nem lévő Férfjének kedve-keresésére, folytatni, ékesíteni akarná; Estvének idején, melly hirtelen fájdmakkal vétetek környül! és halalos ágyában fegeztetvén, következő napnak 10 óráján, ez életnek *tufakodási* közzül, az örökkévaló nyugodalomban, tsendesén, által-méne, életének 32 Ézt. és egynéhány hónapja Éámláltatván.

VI Te azért Éomorú, méltán kesergő, el-felejtetherlen kárvál-lásban esett özvegy Férfjú! *Szenvedjed a' gonofst, mint a' JÉsus Krisztus-nak jó Vitéze!* Vagyon vitézkedésednek, vagy hartzodnak is ideje, Éoros Éüksége, helye. *a* Nehai jó kedves Feleséged, magadat hagyott, hogy síralmas özvegynek kenyerét egyed, igyal fájdmakknak italtát. *b* Hagyott reád öt neveletlen árva gyermekeket, nézzed azokat, minden napon könyvező Éemeiddel, nevelljed, igazgassad őket, 's vífelljed gondjokat. *c* Magadra-is az Istennek erős keze alatt vífellj gondot. *d* Ezek felett, az Istentől reád bizatott hivatalodban-is fáradozzál, *fenvedj, túrsj, hartzolsj!* Nem tsak vigyázó Vitéz vagy, az Isten Temp-loma Hegyén; hanem a' *Collegiumi* tövényen vitezkedőknek, Vigyá-zóknak *Præfectusa* vagy, nem tsak az: hanem azokat Éülő, formáló, oktató, Atya-Doktor vagy: *tartod*, söt másoknak-is adod, az *egészséges befédeknek példáját*, a' jó kintset örized, a' Sz Lélek által, sátarlod-is azt: *meg-ne rémülj*, meg ne fáradj, meg-ne fogyatkozzál; É. Irás ma-gyarázó Doktor vagy? *tartsad előtted*, a' mi van *Sid. 12: 5, 6, 7-11, 13.* Birjad a' lelkedet, *Luk. 21: 19* Mondjad: a' mint van, *Jób 13 15: Salt. 39: 10.* A' *Philosophiának* Doktora vagy? a' *Philosophus* érint mondom néked: *Avagy nem tudod vala-é, hogy halandó vagy, és el-múltó életednek nehai párja-is, halandó vala: nyugodjál-meg az Isteni tetkésén, és tenéked ez, Éolgál ditséretedre, betsületedre.* Ekkléfiá régi Históriainak-is Pró-fessora vagy? Mondja általam a' *Sidó* Doktor: *Ne fély, az áldott Éent Isten az ő jobb kezével bé-fedez tégedet, mint pais; a' bókfuállások ellen.* Tartsad tizeden -- Néktek-is mondatott, valakik e' Éomorú Házhoz, HALOTTI SÍRALOMRA és TISZTESSEG-TÉTELRE gyülekeztetek, (: *hogy Éívetekre vegyétek: Imé, el-jövök mint a' lopó.* :) Bóldog a' ki: *Jelen. 16: 15. Fenvedjed 2Tim. 2: 3.* Jövel URAM JESUS! AMÉN.

M E N N Y E I
K I V Á N A T O S Ö R Ö M,

Mellyben

E' fok nyomorúságokkal tellyes Világból szép tsendes halála után bé-érkezett a' Szentek Serege közzül, ama' bóldog emlekezetü, Éelid erköltsü, jámbor, kegyes és ISTENét igazán félo,

N E H A I N E M Z E T E S

U B R I S I M A R I A

A S Z S Z O N Y,

A' SÁáros Pataki N. Collegiumnak érdemes és háÉnos

TISZTELETES és TUDOS

P R O F E S S O R A N A K,

T S É É T S I J Á N O S

U R A M N A K,

Szerelmes Ház-as-Tarsa, kedves Felesége, Ézeme, Éíze gyönyörüsége, kinek Éomorú temetésekor e' MENNYEI ÖRÖMRÖL együgyüen tanított 's prédikállott a' SÁáros Pataki Templomban: MIHALYI KOVÁTS ISTVÁN, A' Pétrabai H. C. L. SZ. G. L. T. Krisztus JÉsusnak méltat-lan Szolgája, és a' Zempl. Ven. Tractusnak Nótariussa.

1730-dik ÉÉztendőben.

Péld. 31. Rézb. 30. vers.

A' melly A'ffonyi-állat féli az URat, ditséretet keres magának.

Sz. Ján. 11. Rézb. 24. vers.

Tudom, hogy fel-támad a' fel-támadáskor az utolsó napon.

Róm. 14: 8.

Ha élünk-is, az URnak élünk: ha meg-balunk-is, az URnak balunk-meg. Akár éljünk azért, akár meg-baljunk, az URéi vagyunk.

Theodori Precatio.

Sum tuus in vita, tua sunt mea funera Chrifte.

Az elmélkedésre fel-vett É. Igék a' xvi. 'Sólt. 11. 7. ezek:

Elégséges öröm vagyok te előtted: és gyönyörűségek vannak a' te jobbold felől mindenkor.

ELÖL-JÁRO BESZÉD.

ISudálkozásra méltó dolog, melly igen igen Éoktak örülni 's örvendezni az emberek az örvendetes és kedvek szerinti való dolgokon; majd meg-mutogatom Éép renddel az Isten könyvéből a' É. Irásból fedezetett két avagy három rendbéli példaközből.

I. Példák ide amaz Izraelbéli A'ffonyi-állatok, jól tudjátok szerettek, melly ki-mondhatatlan nagy örömök vala ezeknek az A'ffonyi-állatoknak akkor a' midön meg hallották Dávidnak ama' Éép Triumfusát, Éép győzedelmét, hogy az ő ellenségeket a' Filisteusokat meg-verte: a' kik-is az ő örömöknek contestatiójára 's meg-bizonyítására Izrael orszá-gának minden várasiból, Éép sereggel, vigaság-tévé Éerzámokkal ének-Éóval ki-mentenek Dávid eleiben, és nagy fel-Éóval hoc Carmen Tri-umphale cecinere omnes. Az-az: ezt a' Éép győzedelmi ditséretet ének-lették mindnyájan: Meg-verte Saul az ő ezerét, és Dávid-is az ő ezerét, 1 Sam. 18: 7.

Ha Éabad elő-hoznom Istennek Éerelméi, ez a' Éép triumphus, győ-zedelem és győzedelmi ditséret, a' mellyet ekkor éneklettek az Izraelbéli A'ffonyi állatok Dávidnak, példázta ama' Leiki Dávidnak a' Kristus JE-fusnak lelki ellenséginken az ördögön és poklon véghez vitt győzedelmét, mellyen mind a' É. Angyalok a' Mennyben, mind a' Szentek e' földön örültenek és egyÉersmind Éép ditséretet-is éneklettenek, 1 Kór. 15: 54. 57.

II. Példa amaz A'ffonyi-állat a' kiról vagyok emlekezet, a' É. Luk. 15. 7. Mitsoda nagy öröme és gyönyörűsége vala ennek az A'ffonyi-állatnak, a' midön az ő el-vevett drachmáját, pénztét meg találta egybe-hivta az ő A'ffony barátit, somÉedit, és magával együtt azokat-is az öröme nógatta, serkengette 's ezt mondotta: Örüljetek én-velem; mert meg-találtam a' drachmát, mellyet el-vefttettem vala, 7. 9.

III. Példa ama' Tékozló Fiúnak édes Attya: Mitsoda öröme és melly nagy gyönyörűsége vala, ennek az Atyának; midön az ő Fija a' vándor-

vándorlásból haza érkezett; mihelyt ötet meg-látta, azonnal eleibe futá, a' nyakára borúla, meg-tsokolgatá ötet, és az ö szolgáinak meg-parantsolá: *Hozzátok-elő az én fő öltözö rubámat, és öltöztetsetek-fel abba, adjatok gyűrűt az ö kezébe, és sárut az ö lábaira*, Luk. 15-dik rben. Talám meg-jegyvezhetjük itten Istennek szerelmefi: Hogy ez a' gyönyörűség példája bezed, igen igen szép példája 's tüköre az Atya Isten irgalmaságának; Ugyan-is: a' mi mennyei É. Atyánk az az irgalmas Atya, a' ki midön látta az ö bünös fiait 's leányit, látta a' szegény bünös emberi nemzetet, a' bünnek puftáján vándorlani, meg-elöze 's meg-éáná-ötet, nyakára borúlt, és meg-tsokolgatá ötet, *Ének. 1: 2. fel-öltözteté ötet ama' drága köntösben, az idvefségnek ruháiban, Ésa. 61: 10. kezébe gyűrűt adott, melly által el-petsételte, hogy az ö É. Fijának a' Kritis Iesushnak Jegyefe lenne, Hof. 2: 18, 19. és az Evangéliomnak kézületivel lábait meg-saruzá, Éfés. 6: 15. De hogy tzelomra, a' honnét el-tértem vala, vízfá-térjek; bizony mind ezeknek öröme tsak semmi, és egy tseppet sem ér, amaz örömhöz-képeft, a' melly és a' minémü örömök lézen, a' Szenteknek a' Mennyeknek országában, a' Felseges Istennek ortzája 's tekinteti előtt, a' melly örömrül emlekezik, 's így áll ama' koronás É. Proféta a' É. Dávid a' fel-vett É. Letzkében, 's Igekben: *Elegséges öröm; 's a' t.**

Summája a' É. LETZKÉNEK:

Igen igen lépen le-irja a' É. Dávid Király és Proféta minémü ki-mondhatatlan nagy örömök, és mitsoda gyönyörűség forok 's boldog állapotok nagyon és lézen az idvezülendő Hiveknek a' mennyeknek országában.

Rékei a' É. LETZKÉNEK.

Három dolgok vagynak ebben a' É. Letzk. u. m. 1. Azok a' nagy jók, a' mellyektül emlekezik a' É. Dávid K. és Prof. egyik az *Öröm*, máfik a' *Gyönyörűség*. 2. Le-irja mind a' kettöt az ö *qualitására* minémüségére nézve, mitsodás lézen, az *öröm gyönyörűség*, a' *gyönyörűség mindenkoraiak*. 3. Holott és ki előtt? *Te előtted, (: O Isten! :) és a' te jobbod felől.*

M A G Y A R Á Z A T.

I. Látfunk az örömrül. *Mitsoda az ÖRÖM? Est suavis cordis et animi motus ob bonum aliquod, praesens externum aut spirituale ortus.* Az-az: a' éivnek és léleknek valamelly külső avagy lelki jónak jelen-létén való meg-indulása, és vidámsága. Hogy pedig a' éivnek és léleknek vidámságában légyen és álljon az öröm, meg-tetfik ez ama' két rendbéli Isten-

Istenfélő AÉZonyi-állatoknak, Annának és a' B. Szűznek Máriának éavaiból. Így áll Anna, 1Sam. 2: 1. *Örül az én fivem az URban.* Mária, É. Luk. 1: 47. *Örvendez az én lelkem az én Meg-tartó Istenemben.* Így Hámán felöl mondatik: hogy éivében örült. *Ésther. AÉk. k. 5: 9.*

Méltó itten meg-jegyveznünk fentek, e' három avagy négy rendbéli dolgokat, u. m. 1. Ezt, hogy az örvendetes dolgokon való öröme szerző oka mi bennünk nem más; hanem tsak egyedül az Istennek Szent LÉlke; mivel az öröm a' Sz LÉleknek gyümöltse, Gal. 5: 22. mikor ezt mondotta a' B. Szűz: Örvendez az én lelkem az én Meg-tartó Istenemben, már annakeselőtte reá állott vala a' Szent LÉlek a' B. Szűzre.

II Ezt, hogy három rendbéli éemélyek éoktak örülni az örvendetes dolgokon. 1. A' Felseges Mindenható Isten, *Ésa. 62: 5. Mint a' Menyazézonynak örül a' Völegény, azonképen örül néked a' te Istened, Ésa. 63: 19. Így áll az Isten: Vigadok Jérusálemben, és örvendez az én Népemben.* 2. A' Mennyei É. Angyalok, a' szegény bünös embernek meg-térésén, *Luk. 15: 10. örömök vagyon az Isten Angyalinak egy bünös embernek meg-térésén.* 3. Az emberek, a' szentek kiváltképen ezekenn és ezekhez hasonló lelki dolgokon, u. m.

1. Midön az Isten Házát éorgalmatosán gyakorolhatják, örült ezen a' É. Dávid a' 122. *Sólt. 1. 1. Örvendezek mikor nékem azt mondják: mennjünk-el az Urnak Házába, firánkozunk, ha az Isten Házában jelen nem lehetnek, mint a' É Dávid firánkozott ezen, hogy Absolon előtt való keserves bújdosása miatt, az Isten Házában jelen nem lehetett, a' 42. *Sólt. 5. 1. Felette. igen meg-keseredem lelkemben; mert én enneskelötte mégyek vala nagy fokasággal vivén mind az Isten Házában nagy örömmel és ditsérettel az örvendező fokaságot.**

2. Midön éerivel Isten éámára Innepet éentelhet. Oh melly igen igen örült ezen az Izrael népe, és nagy örömben vala az egész Júda Gyülekezete, hogy Ézékiás Király idejében örömmel éentelheté-meg Húsvét Innepét. *Olvasd-meg: 2Kron. 30: 24, 25, 26, 27, 1. it.*

3. Midön az Istennek Szent LÉlke által bizonyofsá tétetik a' felöl, hogy az ö neve fel-iratott mennyben az életnek könyvében, és azt minden világi kintsnél fellyebb betsüli; mint édes Idvezitönk ezzel vigasztalja vala az ö szerelmes Tanítványit: *Ne örüljetez azon, hogy ördögök engeének néktek; hanem inkább azon örüljetez, hogy a' ti Neveitek fel-irattattak a' Mennyben.* Luk. 10: 20.

4. Midőn a' Kriftus Jĕsus Nevéért 's ditsőséges Évangéliomáért boffúsággal illertetnek, mint e' Tanítványok felől olvassuk, hogy örömmel mentenek-el a' Tanárs előtt Jérusálemben; hogy méltókká tőtte Isten őket arra, hogy a' Jĕsus Nevéért boffúsággal illettettek, *Tsel. 5: 41.*

5. Hogy egyebeket el-hallgassak: Midőn buzgóságos könyörgések által Istenről valamely nagy jót meg-nyerhetnek: mint Anna könyörgött *Silóban* az Urnak Templomában, hogy az Isten tekintse-meg az ő magtalanságát, és adjon magzatot ö-nékie, mellyet meg-is nyert, *1 Sam. 1: 27.* Ezért a' gyermekért könyörgöttem, és meg-adta az UR énnékem az én kívánságomat, mellyet ő-tőle kértem.

IV. Az ördögök, ha kedvek f'erint esik a' dolog; mint midőn egy *Goslaria* nevű Városban *Saxoniában* két Püspökök egymással vetélkednek vala Pünkösöd Innepének meg-fentelése iránt, a' Templomban ifonyú nagy vérontás rámadott a' kötség között, úgy annyira: hogy a' vér a' Templomból patak módjára ki-folya; a' vérontás pedig meg-tsendesedvén, midőn a' *Muscusok* a' *Chorusban* ezt éneklének: *Hunc diem nobis Dominus gloriosum fecit.* Az-az: ezt a' napot az Ur minékünk ditsőségsé tette, ezen hirtelen nagy örömmel katzajt üt az ördög, a' Templomnak egyik zugolyjában fel-őzóval azt mondja: *Hunc diem ego vobis cruentum feci.* Az-az: ezt a' napot én tinéktek vérontással meg-festem. *Domin. Baky. Fol. mibi. 303. Parte 111.*

II. Kérd. *Vallyon miért adja előnkbe, a' f. Dávid Király és Proféta a' következő életnek boldogságát örömmek és gyönyörüségnek nevezeti alatt?*

Fel. Minden bizonnal ezekre a' következő okokra és tekintetekre nézve, u. m. 1. Hogy ennek kedves és kívánatos voltát megmutassa, és meg-esmértesse e' földön minden f'entekkel, a' kik kívánják a' mennyországot el-nyerni. Ugyan-is: óh valljon mitsoda lehet örvedetesebb? mitsoda gyönyörüségesebb dolog a' következő életnek boldogságánál? bizony soha semmi sem. Jól tudta ezt ama' Tolvaj, a' ki ezt mondotta vala a' kereftán édes Idvezítőknek: URam emlekezzél-meg én rólam mikor menédezzél a' te É. országodba, *Luk. 23: 42.* Jól tudta a' É. Pál Ap. a' ki ekképen óhajtozott és foházkodott önnön magában: *Kiváncozom el-költözni e' testből, és az URhoz menni lakni,* *2 Kór. 5: 8.* Filip. 1: 23.

2. Hogy ennek drágalátos voltát naponként jobban kívántassa a' f'entekkel, mert bizony ez az öröm az, ez a' gyönyörüség az, a' melly örömhöz hasonló örömet, és a' melly gyönyörüséghez hasonló gyönyörüsé-

rüséget soha fenki nem látott 's nem hallott; sőt még e' felől még gondolkodni sem tud, *1 Kór. 2: 9.* Ennek drágalátos és gyönyörüséges voltát forgatták f'emek előtt a' régi *Martyromok*, 's azért-is mentenek olly nagy örömmel 's bátran a' halálra: mint egy *ſperatus* nevű *Martyrom* felől olvassuk, hogy ő ezt mondotta légyen; *Nos pro Cbristo gaudentes morimur.* Az-az: mi a' Kriftusért örömmel meg-halunk. Más egy *Agatha* nevű *Affzonyi-állat* így f'öllött, midőn a' halálra vitetnék: *En olyan bátran mégyek a' halálra, mintha ugyan lakodalomban kellene mennem.*

3. Hogy ennek a' boldogságnak keresésére és kívánására a' f'enteket fel-indítaná, és fel-serkentené; a' melly boldogság nem egyébben, hanem áll az örömben, még pedig nem világi jókban való örömben, hanem Szent Lélek által való örömben. *Róm. 14: 17.*

III. Kérd. *Vallyon miért mondja a' Sz. Dávid Király és Proféta ez az Isten országában lejendő örömet elégségesnek? és miért a' gyönyörüségeket mindenkoriaknak?*

Fel. Elégségesnek mondja az örömet. 1. Azért, mert ez az öröm soha változást nem lát, nem f'ened, mint e' gyarló világban a' mennyi örömet, bizony ellenben tíz annyi, f'áz annyi keferüséget, f'omorúságot f'enednek a' Hivek, a' mint ezt meg tapasztalta a' mi édes Idvezítők, a' ki ekképen panaszalkodott az ő f'erelmes Tanítványi előtt: *Mindenfelől f'omorú az én lelkem mind halálig,* *Mát 26: 38.* meg-tapasztalta amaz Istenfelő Pátriárka a' É. Jób. Mi-is eléggé tapasztaljuk, a' kikre a' fok keferüségek és f'omorúságok árviz módjára jönnek. 2. *Elégséges*, mert ez az öröm soha változással, f'irással, kefergés-ciegyes nem lézen, a' mint f'okott lenni e' világi öröm; úgy-hogy, ha egy órában örülnék, másban f'irunk, kefergünk; de ottan el-töröl az Isten a' mi f'emeinkről minden könyhüllatást. *Fán. Fel. 2: 4.* 3. *Elégséges*, mert ez az öröm nem világi mulandó, vesendő jókban való öröm lézen, minémü öröm vala ama' bolond gazdagé, a' ki azon örült hogy sok a' tag búzája vala, *Sz. Luk. 12. R.* minémü öröm vala amaz *Affzonyi-állaté*, a' ki azon örül vala az ő *Affzony barátival*, hogy az ő el-vezett *drachmájá* meg-találá, *Luk. 15. R.* hanem ez az öröm lézen a' Felséges Istenben, lézen az URban való öröm, a' kiben való örömmre minden Istenfelő Hiveket nógat, serkenget a' É. Pál Ap. 's azt mondja: *Örüljete az URban mindenkoron: ímét mondom örüljete.* A' É. Ágoston D. vízon-tag így f'öll: *Solidum in solo DEO est gaudium.* Az-az: a' tellyes öröm csak egyedül az Istenben vagon. 4. *Elégséges*, mert e' világon fokat

keseregnek, fokát bánkodnak a' hűvek, az egekben pedig megvigasztaltanak, mint ama sok keserűséget látott szegény Lázár felől így áll edes Idvezítők. Lázár mostan vigasztaltatik, Sz. Luk. 16: 25. Bizony Bethánia e' világ. Az-az, keserűségnek siralomnak Háza, ennek lakosai pedig mindnyájan Márak, Az az keserűségnek fiai 's leányi 5. Elégséges, mert ha a' nem volna, nem mondogta volna ezt edes Idvezítők ama' tiz tálentommal híven kereskedő szolgának. Menny-bé a' te URadnak örömebe. Sz. Mát. 25: 3. 21. 25. mellyben láttatik fel-tenni, hogy volt ugyan ennek a' szolgának e' világon-is valami kevés öröme; de nem állandó megmaradandó a' minémű fog lenni a' Mennyekben. 6. Es utólkör, hogy többet elő ne hozzak. elégséges, mert e' világi öröm csak hamar el hágy, hamar oda lézen, a' mint Jób Pátriárka áll a' képmutatóknak örömei felől. 20: 3. 4. 5. A' képmutatóknak öröme egy szempillantásig való. Illyen vala a' Hámán öröme, Esth. A5 k. 5: Illyen az Epuló dús gazdagé, Sz. Luk. 12: 3. de ez az öröm mind örökké állandó és megmaradandó: ide tzeloz edes Idvezítők, a' midön így állott az ő Tanítványinak. Örülni fog a' ti éivetek, és a' ti örömöteket senki el-nem vézi toletek, Sz. Ján. 16: 22.

Bizony méltó megjegyeznünk és el-fem kell felejtenuk 's mulatnunk, azoknak kedvekért a' kik a' szent nyelvet nem tudják hogy t. i. a' Magyar fordításban 's Bibliában, így vagy on ugyan ez fordítva: Elégséges öröm vagy on te előttd *in singulari*; de bezzeg a' szent nyelvben *in plurali* tévi-fel az Istennek Sz. Lelke által álló Proféta a' szent Dávid ekképen: Elégséges örömök vagynak te előttd. שמחה שבע *sati-etas latitiarum*, a' mellyel nem egyebet; hanem azt akarja jelteni a' szent Dávid, hogy a' Hűveknek örömök nem csak egy lézen, hanem ugyan fok lézen, záma nélkül való lézen, és bö mértékben lézen a' mennyékbe mint alább meg-fogjuk látni. Egy szóval: *Erit omne genus latitiarum in summa abundantia, erit in summo ac perfectissimo gradu.*

Továbbá mindenkoriaknak mondja a' É: Dávid a' gyönyörűségeket avagy inkább örökkévalóknak, a' mint vagy on ez is a' É: Nyelvben, מצא bizony méltán-is; mert mind az Isten önnön maga mind az ő Felsége szent orzága ditsősége mérő azon gyönyörűség *est certè ipsissima avaritas & jucunditas.*

Ellenvetés. De azt mondog énnékem, Talám elégséges öröme és mindenkori gyönyörűsége lehet az embernek e' világon ezekben a' következendő jokban, úgymint:

1. A'

1. A' Királyi Méltóságban Uraságban.
2. Talám elégséges a' Királyi koronában 's páltzában.
3. Talám elégs. a' fok kintsben ezüstben 's aranyban.
4. Talám elég, a' hibor és bársony köntösben, tzipra fényes öltözetbe.
5. Talám elégs. a' vigan lakásban, begedű-fő mellett való lakodalmozásban.

6. Szép ékes ábrázatban 's termerben. 's a' t. Szép rendel mind ezeket ha únalmas nem lennék meg-mutogathatnám, előben rakoghatnám, de hármat vagy négyet említek.

1. Nem lehet bizony elégséges öröme a' Királyi Méltóságban Uraságban. Meg-ismerte ezt Salamon Király a' midön ezt mondogta az ő Prédikatori könyvében. *Omnia sunt vanitas & afflictio Spiritus.* Az-az: mindenek hijábanvalóság, és a' léleknek gyötrelme 2. 3. 12. 25. megvalotta ezt Arragoniának egy Istenfelő János nevű Királyja, ki az ő Királyságát és Királyságban lött fok fáradságit, nyúghatatlanságit, az ő utolsó óráján nagy fel szóval felette igen igen keservefen meg-síratta zokogta.

2. Nem lehet elégséges öröme, a' Királyi koronában 's páltzában. meg-ismerte ezt CAROLUS V. Római Császár, a' ki a' Királyi koronát le-tette és a' Királyi Méltóságot a' Koronával egyetembe az ő Attyafianak Ferdinandusnak *recommenda*ta, és maga Castiliában ment egy Clastromban 's ott múlt-ki e' világból. Már. Christ. Monarch IV. fol. mibi 760. E' felől a' CAROLUS V. felől írják hogy halála előtt őt ek-tendövel az ő koporsóját meg tsináltatta és az valahol járt magával hordoztatta, *ibid.* Meg ismerte ezt egy valaki a' Fő Rendek közzül, a' ki is midön a' Királyságra válaftatnék, és az arany Korona eleibe tétet-tetnék; fok ideig néz vala reája, nem örömeft akarja vala fel venni; és fok gondolkodási között, végre ekképen szolla: Oh ha tudnák fokban mely fok gond, nyúghatatlanság, fáradság és védelem légyen te alattad, bizony nem venne fel tégedet ha az utzán valaki a' sárban találtais.

3. Nem lehet a' fok kintsben, gazdagságban, ezüstben 's aranyban; mert azok miatt még éjjel sem nyúghatik békével az ember. 'Sigmund Császár felől azt olvastuk, hogy egykor Magyar Orzágból vittének vala nékie negyven ezer aranyat, a' mellyeket midön éjjel gondolkod-nék mitsoda házonra fordítaná nem nyúghatik, nem alhatik miatta; hanem elő hivatja éjjel a' Főbb Tízteket, azok oda mennek nagy félelemmel mit akar a' Császár nem tudván, azonban azt mondja nékiek: *Amott vagy on negyven ezer arany, vigyétek-el, és okfátok-el magatok közt; mert*

nem nyughatom miattok. Oh bár mi-is ott lehettünk volna ezen a' hafnos és aranyos *division*, ha ott nem lehetünk-is az aranyos misénn *Math. Chr. Mon. IV. fol. 68o.* Édes Idvezítönk-is azt mondja: A' hol vagyon az embernek a' kintse ott vagyon a' élve-is. *Sz. Mát. 6: 21.* Mert éjjel nappal arról gondolkodik 's nem nyughatik. A' Sz. Jakab Apostol nappal kefergeti 's *mortificállya* a' gazdagokat 's azt mondja: *Nö immár ti Gazdagok sirjatok. jajgassatok a' ti reátok következendö nyomorúságitokon; mert a' ti gazdagságotok meg-rodhattak, a' ti ruháitokat a' moly megötte, a' ti aranyatokat ezüstöteket a' rosda meg-fogta 's a' t.* *Jak. 5: 1, 2, 3.*

4. Nem lehet elégs. a' bibor és bárfony köntösben tzifra és fényes öltözetben; mert a' tzifra öltözet és abban való dölyfös kevelysége és mutogatása miatt tsapdosá-meg az Istennek É: Angyala, Héródes Agrippa Királyt, a' ki-is azonnal a' férgectől meg-eméztetvén rettenetes irtóztató rút halállal hala meg. *Tsel. 12: 21, 22.* Oh meg-is érdemlette a' *nequam filius*; mert ez öleté meg Jérusálemben a' zent Jakab Apostolt *Claudius Császár* idejében, fellyebb a' 2. *ψ.* A' kinek teste felöl azt írják, hogy *Compostellában* vagyon, némellyek tsak a' fejét tartják ott lenni: egész testét pedig *Tolosában.* Hát hol találhatnók-fel zégényt egézőlen. A' É: Péter Apostolt-is tömlöztben vettette vala és tizenhat vitézekkel öriztette vala, de az Isten Angyala le-állá Menyből, és ötet meg-abadítá. *Ibid.* Hát ama gazdagot nem tudod-é mint jára? a' ki minden napon biborban bárfonyban öltözik vala, és minden napon vígan lakik, doztig ezik ízik vala. A' pokolban nyitá-fel az ö zemeit, azt mondja a' mi Édes Idv *Sz. Luk. 16. 4.* Egyebeket el-hagyván.

IV. Kérdés. *Holott mondja a' Sz. Dávid, hogy vagyon és léken ez a' Istennek elégséges örömök és mindenkor avagy örökké való gyönyörüségek?* *li F.* Az Isten előtt avagy az Isten ortzája előtt *אין פניו* és az ö jobb feze felöl. A' holott az Istennek és az ö szerelmes Sz. Fiának a' K. JÉsusnak gyönyörüséges ortzáját, zent zínét, ditsőséjét, a' mellyről emlekezik maga Édes Idvezítönk, ezt mondván: *Atyám! óh édes Atyám a' kiket nékem adtál, akarom hogy a' hol én vagyok, azok-is én velem legyenek; hogy lássák amaz én ditsőségetem mellyet nékem adtál.* *Ján. 17: 24.* mind örökkön örökké látni és zemlélni, óh melly igen igen ki-mondhatatlan nagy öröm, nagy gyönyörüség és boldogság! mellyet látnak a' Szent Angyalok. *Mát. 18: 10.* Így álló Édes Idvezítönk. Mondom néktek hogy ezeknek a' kitsínyeknek Angyali Mennyorzágban mindenkor látják az én Mennyei Atyámnak ortzáját. Látnak a' meg-ditsöitök Lelkek,

Lelkek, látni fogunk mi-is, a' midön e' firalmas világból ki-költözünk, 's meg-halunk. Így álló a' Koronás Sz. Proféta Dávid a' 17. *Sólt. 15.* En igazságban meg-látom a' te ortzádat: meg-elégítetted a' te ábrázattal midön fel-ferkenek. A' Szent Jób Pátriárka; az ö könyvében a' 19: 4. 20. *ψ. Minekutánna fel-ébredék, ebben a' testben meg-látom az Istent.* Mind ezekből immár ez a'

T U D O M Á N Y.

Nintsen ama' Szentek fámára, világ fundamentomának fel-vettetése előtt el-kéfttetett drágalátos Hazában a' Mennyeknek orzágában, még-tsak örájig, még tsak egy fempillantásig való keferüség és zomorúság-is; hanem mindenkor véghetetlen, mindenkor elégséges öröm, és örökkévaló gyönyörüségek.

O K A I.

1. Ez, mert az Isten orzágában való boldogságnak egyik *adjunctuma* az öröm, *Mát. 25: 21.* Mennj bé a' te Uradnak örömébe. 2. Ez, mert ebben el-töröl az Isten az ö Hivéinek zemeokről minden könyhüllatást, *Jel. 21: 4.* Ugyan-is: eleget firt kefergett a' zégény Lázár e' világon, most pedig örül a' mennyben. *Luk. 16. 4.* 3. Ez, mert a' É. Pál Apost. azt mondja, *Róm. 14: 17.* Az Isten orzága nem ételben, italban áll, hanem igazságban, békeségben, és a' Szent Lélek által való örömben.

1. Tanuljuk-meg 's tartsuk-meg e' Tudománynak alkalmatóságával Tehát óh melly-igen igen ki-mondhatatlan nagy jókat nyertének 's értenek-el immár, a' zentek közzül mind azok, valakik ebben az Isten orzágában bé-érkeztek 's jutottak!

Vallyon ugyan mellyek lehetnek azok a' nagy jók, a' mellyeket exel el értenek?

1. Ez, hogy ök immár nagy vigaságban vagynak, mostan Lázár vigáztaltatnak, *Luk. 16: 25.* 2. Ez, hogy minden keferüségtől fírástul, fájdmaktul meg-abadultak, *Jelen. 21: 4.* 3. Ez, hogy Kristus JÉsusnak gyönyörüséges ortzáját zemlélik, *1Kór. 13: 12.* *Sólt. 17: utólf. ψ.* 4. Ez, hogy soha éhséget, zomjúságot, meleget, hideget nem zenvednek, *Jelen. 7: 16.* 5. Ez, hogy halhatatlanságot értek, *1Kór. 15: 54.* De nem úgy, mint egy *Cleombrotus* nevü Isjú, a' ki-is midön *Platónak* a' léleknek halhatatlanságáról irott könyvet olvasna, tsak azért a' bolond, hogy a' halhatatlanságot el-érhertné, egy nagy magas közikláról a' mélységes tengerbe ugrék. *Lexicon Decimatoris in voce Cleombroas.* 6. Ez, hogy az égen ragyogó Napnak fényességéhez hasonló fényességben vagynak, *Mát. 13: 43.* 7. Ez, hogy mind örökön

ön örökké a' Felséges Istennek szolgálnak, előtte leborulva. *Halleluját* énekelnek, *Jelen. 19: 4.* De, óh vallyon ki tudná mind azokat a' jókat elő számlálni? *Senki sem.*

II. Intetnek a' fegények. Ne sirjatok, ne kefereregjete ti fegények, ti köldufok, Özvegyek, árvák, a' kik többire semmi örömet nem láttok e' siralmas világon; hanem mindenkor csak keferütséget, Éomorúságot, és szorongatást minden felől: mert imé majdan meg-fogjátok látni, kóftolni ezt az elégséges örömet a' Mennyeországban. Oh majdan mindenkori gyönyörűségben léhete az Egekben! óh majdan el-töröl az Isten minden könnyhullatást siránkozó fremeitekről!

Örüljete és örvendezete mert a' ti jútalmatok bőséges a' Mennyeországban! *Mát. 5: 12.* Ezzel vigasztaljátok magatokat a' mivel édes a' vigasztalá az ő szerelmes Tanítványit. Bizony bizony mondom nektek, sirtok ti és jajgattok, e' világ pedig örül; ti pedig Éomorokodtok, de a' ti keferütségetek öröme fordúl. *Ján. 16: 20.* még pedig elégséges és örökké állandó meg-maradandó öröme; a' hitetleneknek öröme pedig kik titeket nyomorgatnak, kefergetnek *Malak 3: 5.* keferves sirásra, jajgatásra és fogagnak tsikorgatására. *Mát. 8: 12.*

Szenvedjete békeséges türelemmel mindnyájan Éentek a' fok keferütséget, a' mellyel fizet e' háladatlan világ tinéktek: mert majdan a' Éomorúság örömmé, a' keferü édesfé, a' méreg mézzé, e' siralmas világ, bódog mennyeországgá változik tinéktek. Forogjon Éüntelen Éentekben az a' mivel vigasztal titeket a' Éent Pál *A' 2Kör 4: 17.* A' mi nyomorúságinknak egy Éempillantásig való könnyütsége, a' ditsőségeknek felette igen igen örökké való állandóságát Éerzi minékünk. Mondjátok azt a' ti nyomorúságitek felől a' mit mondott vala *Athanásius* Éámkiverésben való küldtetétek. *Nubecula citò transiens.* Az-az, hamar el-múló fellegetske: Bizony a' Szenteknek nyomorúsága-is nem egyéb, hanem hamar el-múló fellegetske, az öröm pedig, a' melly a' Éomorúságot 's keferütséget követi a' mennyekben elégséges és örökké állandó 's meg-maradandó. *Itur per aspera ad prospera.* Sokat kell Éenvednie e' világon, 's úgy kell bé-menni a' ditsőségbe. *Luk. 24: 26. Tselek. 14: 21.* A' Mára keferü vizeit a' mellyeket a' puftában bújdosó Izrael népe nem ihta, meg-édesíté *Móses 2Könyv. a' 15. r.* A' nyomorúságok ama Mára keferü vizei a' mellyeket e' világnak puftáján bújdosván nehezen ízünk; de meg-édesítette azokat minékünk a' mi *Móses*ünk a' mi Éerelmes *Jésus*unk, mind az ő É. *Lelke* mind *Igéje* által. *Igy Éöll a' Sz: Dávid a' 94. Solt.*

'*Solt. 19. p.* A' te vigasztalásid; az-az Sz: *Lelkednek drága vigasztalásid* meg-vidámitottak az én lelkemet. *Jerém. 15: 16.* A' te beÉéded nékem öröme volt, és az én Éivem nek vigasztalására. Többet nem hozok elő, hanem ezt az egyet tartsd meg: hogy e' földön *Omnes sumus Mara,* az-az mindnyájan Mára keferütségek fia 's leányi vagyunk, a' Mennyeországban pedig *Naomik* léhünk, az-az: gyönyörűségnek fia 's leányi. *Ruth Af. k. 1: 20.* mert ottan mindenkor véghetetlen gyönyörűségben léhünk.

III. Tisztünk mindnyájunknak egy Éóval ez: FoháÉkodjunk; imádkozzuk, hogy ebben az elégséges örömben, ebben az örökké való gyönyörűségekben adjon részt minékünk a' mi Jó Istenünk a' Mennyeországban. Mondja ezt minékünk a' mi *Edes Meg-Váltónk a' Kristus* *Jésus.* Mibe a' te *URadnak* örömebe. *Sz. Mat. 25: 21.*

ALKALMAZTATÁS.

Eddig Istennek szerelmese, e' mostani Éomorú alkalmatossággal az én egygyügyü Halotti Tanításom.

Alkalmaztatom immár; a' mennyire lehet halotti tanításomnak gyönyörűséges vigasztalással tellyes Éavait ez *URban* bódogult 's bódogult ki-múlt *KereÉtyén 's Istenfélő AÉÉonyi-állatra UBRISI MARIA AÉÉonyra.*

En el-hísem 's nintsen iránta semmi kétségem, ti-is mindnyájan valem együtt, hogy ez előttetek gyógyos koporsójába fekvő *AÉÉonyi állat* elérte immár lelkére nézve a' Mennyeországban ezt az elégséges örömet, e' érte ama mindenkori, és örökké való gyönyörűségeket el-vette, e' vette az ő *Edes Meg-Váltójának a' Kristus* *Jésusnak* áldott kezeiből ama' ditsőségnek fonnyadhatatlan koronáját. *Sz. Péter A. 1. lev. 5: r. 4. p.*

Miért érte 's nyerte-el ezeket a' nagy jókat?

1. Azért, mert hitt az ő *URában a' Kristus* *Jésusban,* a' ki önéki hütséges Szolgálójának ezt mondotta utolsó óráján: *Meny bibe a' te URadnak* örömebe. 2. Azért, mert ő minden keferütségtől, keferves fájdalomtól immár meg-Éabadult. 3. Azért, mert ő az ő *URának,* a' *Jésus* *Kristusnak* gyönyörűséges országát Éemléli. 4. Azért, mert ő örök-Éévaló halhatatlanságot ért.

De bezzeg ellenben, tenéked *Tisztetes Tudós Férjfü TSEÉTSI* *JANOS* Uram! az öröm és gyönyörűségek helyében, bizony elégséges keferütséget, és mindenkori Éomorúságot, bánatot, kefergő Éivet hagyott ám az ő el-menetelivel.

Miért hagyott keferüséget? 1. Azért, mert ö-véle nem fokkáig, hanem 16. Eftendökig és 3. hólnapokig éltél e' firlalmas világban; a' kit-is ez előtt Nemes Vérből és *Familiából*, úgymint: Attyára nézve, az *UBRISI Familiából*, kinek édes Attya volt *UBRISI MIHALY*, Nemes Ung-Vármegyének Szolga-Birája, annak Attya *UBRISI PAL* Vice-Ispán. Édes Anyja *MOKTSAI BORBARA*, Tek Nemz. *MOKTSAI JÁNOS* Uramnak, ez-is Vicé Ispán Leánya, ez előtt mondom 17. 4. Eft. 22. *July*. Mária Magdólina napján *MÁRIAD*at el-jegyzetted vala, a' midön tennen magad 25. Eftendős, (: ki született volt 1689. Eft. 11. *Jun.*.) ö pedig a' te *MÁRIAD* 17-fél Eftendős, életének Eftendei pedig 32. valának, született volt 1698. Eft. 6. *Máj.*

2. Azért, mert keferüségben veled együtt kefergett, örömdobben (: ha mikor volt, noha ritkán, :) veled együtt örült: oh tsak a' mikor hozzás nyavalyában 's betegségben valál, Éperjesre vitetted, ottan az útban veled 's környülütted mennyit dajkálkodott, jól tudod! nyavalyádnak meg-gyógyulásában fáradazott 's munkálódott; szép hírednek nevednek 's betsületednek igen igen örült. Midön Mindé. Havának 20. napján estve felé Ungvár-Vármegyébe valamelly útra indultál, keferregve és síránkozva majd fél mér földig el-kisért, és ottan a' midön töled el-vált, könyvező szemekkel vígá-tért, rajtad 's utazásodon felet-rebb búsult. 24. pedig minekelötte házadhoz érkezted, hogy már nagy öröme, estve hirtelen nagy betegségbe esék, és virattakor magához hivatott, a' maga keferes nyavalyáját néked meg-bezélgette, 's annakutánna tsak hamar tiz óra tájban (: el-felejthetetlen bánatot, keferü-séget, és Éomorúságot hozván bús Éivedre, :) reggel lelkét édes Meg-váltójának kezében le-tévén, e' Világból szép-tsendesen ki-is múlt. Oh Éomorú óra! oh firlalmas nap! Jaj e' nap néked, *Joel*. 1: 15. harragnak napja, Éorongatásnak napja, ez a' nap tenéked, *Sofon*. 1: 15. mert imé e' mái napon a' ki tégedet féltett vala, az lön oda. A' kit te ideig el-hagytál vala, az végképen el-hagya tégedet. Oh Éomorú nap! oh firlalmas óra.

3. Azért, mert veled való lakásában töled, mint bölts és Tudós Férjédtől eleget tanult, gyakran értekezödött az égen ragyogó 's tündöklő szép tsillagoknak neveirül az *Astronomiáról*: gyakran *discurrált* 's bezélgetett veled Éent dolgokról *Theologicumokról* és *Philosophicumok-ról*; bezélgetett a' léleknek halhatatlanságáról és az örök életéről, (: a' mellyet el-ért, :) mellyet magam-is hallottam. Gyönyörködött a' szép historiai bezélgetésekben.

4. Azért,

4. Azért, mert öt rendbéli Árvákat hagyott réád *Tift. Tudós Férjfiú!* az ö el-menetelivel, négyet maga előtt el-botsátott az örök életbe, el-botsátott amaz elégséges örömbé, és örökkévaló gyönyörüségebe; két fiakat és két leányzókat, (: a' kik közzül kettő felett én tettem vala tanítást, :) ötöt pedig el-hagyott, a' te hüséges gondvise-lésedre bizott: *Máriát*, *Sofiát*, *Jánost*, *Ádámot*, *Gábort*. Viselej gondot az ö Árváira, légy édes Attyok, nevelljed őket Isteni félelemben, kegyesésgben, és jó erköltsökben, kiváltképen az ö *Jánosát*, a' ki fe-lől jó reménségben volt életében: Tedd emberré, hogy légyen az Is-ten Házának hasznos Oázlopa, légyen Doktora, Tanító-Mestere és Prófeffora, mint magad vagy, ö *Tifteteles Tudós Férjfiú!* ki immár sokat használtál az Isten Házának, e' Magyar Hazának, és a' Sááros Pataki Nemes *Collegium*nak sokakat Éárnyára 's idegen Országokra botsátottál a' te lelki fijaid közzül, ebben a' nagy jóban tovább-is me-gne restüllj, légyen Isten veled 's dolgaiddban.

5. Bizony nagy keferüség Éállot Éivedre, ment a' te *MÁRIAD*nak koporsója körül nem tsak árva vagyon, hanem ugyan árváknak serege vagyon, nem tsak egy, kettő, hanem öt árva vagyon. Az árváknak serege felől mit mond jól tudod ama' Sirlalmas Próféta a' *Férém. Sir.* az 5: 3. *Árvák vagyunk Atya nélkül*. Ihon a' te árváidnak firlalmas nótája, 's *Threnodiája*-is ez immár ma. Árvák vagyunk Anya nélkül. Tudod ezt-is a' mit akarok mondani *Tift. Tudós Férjfiú*, ezt, hogy három rend-béli seregei vagynak a' Felséges M Istennek e' világon, a' mellyeket az Ég nem nézhet búsulás nélkül, a' Nap Éomorúság nélkül, az embernek Éemei könyhullatás nélkül. Az első sereg a' tsetsemök serege dajka nél-kül, bizony jól jártál hogy el-vitte a' te kedves Feleséged méhében a' tsetsemöt; mert te-is láttál volna tsetsemő gyermeket dajka nélkül. A' második sereg az özvegyeknek serege jó Férjek nélkül. A' harmadik se-reg, az árvák serege, Atya vagy Anya nélkül: itt meg-vayon az egyik; az-az: vagyon árváknak serege jó Anya nélkül.

6. Jól tudom hogy ez vagyon Éivednek leg nagyobb keferüségére; hogy olly hirtelen véletlen (: a' midön ingyen nem reménletted volna :) lött Éomorú halála, töled hirtelen való el-válása *UBRISI MÁRIAD*nak: de ne keferelj rajta, mert ebben-is az ilyen keferüségben nem első 's nem-is te vagy az utolsó.

De nem akarom tovább keferüségidet keferüséggel, firlmidat firlal-mmal újítani, hanem inkább gyönyörüséges vígaÉtalásokkal a' Éent

írásból támogatni: vigasztaljad azért tennen magadat ezekkel a' szép vigasztalásokkal.

1. Hogy az UR óltalmazója a' te árváidnak a' 146: 'Sólt. 9.
2. Hogy az Istennek haragja fel-gerjed azok ellen, a' kik a' te árváid ellen fel-kelek. 2Mós. 22: 23, 24.
3. Hogy a' te árvaid kegyelmet találnak az URnál. Hós. 14: 4.
4. Nem-engedi-meg az Isten, hogy a' te árváidat meg-nyomorítsák. Malak. 3: 5.

Bé-rekeztém utolsó Szavaimat ezzel a' jó kívánással Ebben az elégséges örömben, és mindenkori gyönyörűségekben, adjon részt ISTEN mindnyájunknak a' Mennyeekben *Amen.*

34

V É G E.

* * * * *
* * * * *

ÉNEK SZOVAL EL-MONDATOTT HALOTTI VERSEK.

OH fínes boldogság! mellyet ad e' világ,
Mert sok szomorúság embert mint fát tű rág,
Múladoság, évivenn sebet ejt 's vág,
Romlandóság mint meg-azfott zöld ág.
Tellyes tsalárdsággal, rakva nyavalyákkal,
Örvényes fogsággal, homályos fáklyákkal,
Fáradtsággal élvezes gályákkal,
Nem vígsággal de gyászos példakkal.
Arany időt ígér. Ember onost sem nyér,
Áldást a' kire mér, kárral látogat 's vér,
Tölle el-tér mint a' kit nem ismér,
Jót vívő kér adatik jajos bér.
Példák remésséggel, dízes ekeséggel
Fénlő Nemésséggel, kik éltek vig Éggel,
Kényességgel de keserűséggel,
Sebeséggel illettek ily veggel.

Ezek

Ezek porrá lettek testek el-senyvedtek,
Semmit el nem vittek mit gondol kerzettek,
A' mig éltek, bútól eméztettek,
Betsültettek de sirben tétettek.
Azért e' világon mint mulandóságon,
Töredékeny ágon el tűnő vígságon
Puftaságon fertős undokságon,
Sik józágon ne kapj Szabadságon.
Mert a' sárga Halál, melly mindenben regnál,
Mihelyen meg-talál, Szálláson meg-hál
Ellened, élted, a' kiből Száll
Jaj le-kazál, sírásod nem haznál.
Írják mezitelen, torka telhetetlen,
Engeztelhetetlen, el-kerülhetetlen,
Sőt kedvetlen vendég és kelleetlen;
De kérdetlen bé Száll reménytelen.
Neki seme nintsen, azért nem kap kintsen,
Hogy Személyt tekintsen, avagy tsak kéfítsen
Vas kilintsen által hat, hogy meg-intsen,
Bút rád hintsen, földdel bé-terítsen.
Ábrázatján fints fül, esedezőt kerül,
Ront kiméletlenül, senkin nem könyörül,
Azon örül, hol több prédája gyül,
Szünetlenül, holt test mint kéve dül.
Világ' egy Székiről más Széire repül.
Szomorúságot Szül, kin fülünk meg-tsendül,
A' vér meg-hül bennünk helyén nem ül,
Ha ránk kerül, Szívünk retteg fél 's fül.
Mert testünk tsak Szállás, mellytől lezz el-válás
Mihelyt testel halás el telik strásálás,
Meg-próbálás, és két feie állás
Meg-vísgálás, és rév partra találás
Akkor lezz pirulás, Szívbeli ajulás,
Búval bé-borulás, rezketo posdulás,
Ránk jó romlás világból ki-mulás,
Meg-mozdulás, vég útra indulás.

F 3

Hon-

Honnan meg-fordulás nem lez szabadulás,
 Meg-ünik a' hallás el-múlik a' zóllás,
 Lez nagy bomlás nem fog az orvoslás,
 Test rothadás, Lelki meg-újjulás.

UBRISI MÁRIA vagyok erről példa,
 Halál rám akada, mérge rám fakada,
 Ki-ragada, vérem el-éarada,
 Bú árada, házamra marada.

Mert eröm hatalma el-törék mint falma,
 A' nyavalyák malma, meg-örölt siralma,
 Eltem halma, olly mint férges alma.
 Halál gyalma meg-tsalt nints irgalma.

Mint üveget el-tört, horgára fel-fűzött,
 Házamból ki-üzött, életemért örzött,
 Nem mellözött-el; de meg-elözött,
 Meg-kötözött, végképen meg-gyözött.

Halálos zápora torkom fojtó pora,
Decretomi bora lön életemnek tora,
 Végső óra, zomorú Vatsora,
 Kit nem vára életem folyó fora.

Azért indulásom, míg lenne válásom,
 Innen távozásom, végső bútsúzásom,
 Mozdulásom és szabadulásom,
 Ki-mulásom, haljátok zóllásom:

Igen kevés idő 32. éftendő,
 Tizenhat el-telő, Urammal el-kelő,
 Melly vólt kellő, békével viselő,
 Lez már meddő, fúvatik kézülő.

En terjedésimnek gyenge ágatskái,
Mária, Sophia, méhem Leánykái,
János, Adám, Gábor Fiatskái,
 Zöldeljetez mint erdők Pálmái.

*Irta Solyomfi Samuel, a' S. Pataki
 Collégiumnak egyik Tagja.*

E' SIRALOM' FÖLDÉRÖL 35

Mennei Hazája felé el-índúltt Léleknek

B U T S Ú - V É T E L E.

Avagy,

SZOMORU HALOTTI BUTSUZO MAGYAR VERSEK.

Mellyek,

A' S É R E L M E S S z í v ü

T I S Z T E L E T E S T U D O S F É R J F I U N A K

M A S O D I K

T S É É T S I J Á N O S U R A M N A K,

A' Nemes Sááros Pataki *Ref. Collegium*nak érdemes *Professorá-*
 nak, reménytelen halállal M D C C X X X. *Eftend. Mindfent Havának*
 XXV. *nappján*, e' Világból ki-múltt Kedves Házastársának

T E K I N T E T E S N E M Z E T É S

U B R I S I M A R I A

A S Z S Z O N Y N A K,

Hideg Tetemeinek föld' gyomrában való bé-takarítatásának
 alkalmatosságával irattattak P Á P A I M. M I H Á L Y, a'
 S. Pataki *Collegium'* egyik *Alumnusa* által;

Es azon Gyáfos Alkalmatosságra fel-gyülekezett *Éamos Frequentia*
 előtt, első *Prélikátzió* után a' siralmas Háznál élő-éóval el-is modattattak:
 Tornallyai TORNALLYAI JÁNOS Nemes Orator által.
 S. Patakon 1730. *Eftend. Mindf. hav. 29 nappján.*

D I L E C T E M A R I T E I O H A N N E S T S É É T S I I I T I B I V X O R I N F I T V A L E,
 T V A E Q V E C O N I V G I S V T M A R I A E V B R I S I A E R E C O R D A R E.

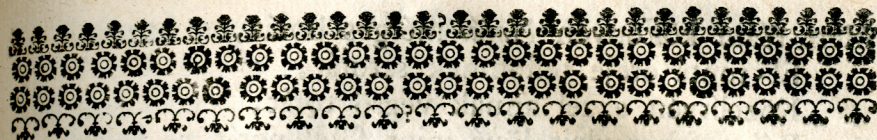

TISZTELETES TUDOS
és Nagy-hírű 's Érdemű
M A S O D I K
TSEETSI JÁNOS
PROFESSOR URAM!

AZ Anyakentegyháznak, ama' Kegyes és Isten-felő Tanító Doctora Sz. Agoston az ő sok lép tanítási között azt írja: Magnò dolore amittuntur, quæ magnò amore habentur. A' kiket éltekben Szerettünk, azokat haláluk után szívünk fájdalomival keseregjük; Mivelbogy az UR ISTEN a' Kegyelmed kedves, szerelmes Házastársát a' testi Halál által ki-follította; (: a' kirül síve fájdalomával emlékezik :) ezen Butsúzó Versekkel tetített hideg tetemeit meg-tisztelnem, és ezeket vigasztalásnak okáért Kegyelmednek ajánlanom; a' mellyekhez bogy a, minden vigasztalásnak Attya maga adjon Kegyelmednek elégséges vigasztalást, hív szívemből kívánom!

Tiszteletes Uramnak
Kegyelmednek

Méltatlan Tanítványa 's Szolgája.
PAPAI M. MIHALY,
a' N. S. P. Coll. leg-kisfőbb Alumnusa.

Ekíntetes Uri Vitézlő Nemesség,
Felső, közép 's alsó rendből-álló kötség;
Kiket ide hozott a' Éves kegyesség,
A' mellynek nemzöje az Hit 's az Idvesség,
Mi lehet az oka hogy ide gyültetek?
Illy bánatos Évet miért 's hol vettetek?
El-hízem Éomorú hírrel töltt fületek;
Hogy illy fekete gyáftt bennem szemléjtek!
Tsudálva kérditek, ez itt mi változás?
Mi okból Éarmazik e' nagy siránkozás?
Ki hóltt-meg? honnét van ez a' sok futozás?
'S az egész Várafon ilyen tudakozás?
Igaz Tulliusnak ama' bölts mondása:
Ember' életének öly sebes futása;
Mint Sas-Éárnyainak, kiknek nints rázása
Hanem tsak hallatik nagy sebes zúgása.
Minden Éem-pillantás ebben bizonytalan:
Erre a' Éomorú sok példa Éámtalan,
Azért e' Világhoz bízni háfontalan,
Mert tsak neve Világ' maga Világtalan!
Nem tudjuk ha a' Nap ránk virrad-is Éépen,
Egéségünk ámbár legyen helyén 's épen;
De a' mig el-nyugÉzik változhat fokképen,
Jobbra é' vagy roÉzra? nem tudjuk miképen!
Im nékem-is, Faj! ez nagy kínja Éivemnek!
Melly hirtelen esett vége életemnek!
Érkezvén bomlása jó egéségemnek,
El-kelle testemtül butsúzni Lelkemnek!

Mert réám közönvén *Halál* mérges borát,
El-rontá ereje testemnek sátorát,
Közelítvén ezzel annak végső torát,
Réám sok nyilait lövé mint föld' porát.
Azért már nem lehet tovább itten lennem;
Hanem a' rév-partra sietve kell mennem,
Illik hát töletek vég butsumat vennem;
'S mindennek utólkör így eleget tennem!

*Butsúzik kedves Férjétül, Tízteleles Tudós Második TSEÉTSI
JÁNOS Uramtúl, kívül XVI. Eftendökig és II Hólnapig lakott.*

AH már-is szívemet nagy vasba szoritják:
Éles-tör módjára által-is hafitják
Butsúzó szavaim! 's elmém háboritják,
Hogy kedves *Férjemet* elsőben szöllitják!
Nével 's valósággal méltán *Tízteleles,*
Tudományok' drága-kövével tettetes,
MÁSOD' TSEÉTSI JÁNOS Férjem; kellemetes
A' ki vóltál, 's nállam igen szerelmes.
Gyászos koporsómnál ki ül szék most írásba,
Ortzádon könyveid vagynak le-tsorgásba,
Tudom, 's merül szék annál nagyobb zokogásba,
UBRISI MÁRIÁT látván el-válásba.
Bár csak most keferve kevésé tágúlna
Szívemnek, 's rá-todultt nyavalyája múlna,
Halálos hartzomban még-is meg-indúlna,
És töled butsúzván ilyen székhoz nyúlna:
Kitől el-jegyzettem ISTEN' *Fatumának*
Végzéséből; (: mellyet tarthatni tsudának,
Ezer hét száz tizen-négyben hogy írának,
Hufonkettöd' napján *Szent Jakab Havának.*
A' kinek az előtt esmeretségében
Nem vóltam, 's csak akkor estem-bé kedvében,

Har-

Harmad nap' *Szent Mihály Havának,* kezében
Vett haza, 's azolta tartott kebelében :)
Tizenhat Eftendöt 's két Hólnapot éltem
Veled együtt; sok jajt, kevés jót szemlélttem,
Ezer gondban 's bajban, kitül nem-is félttem,
Forogván akkor-is a' mikor nem vélttem.
Mikor ISTEN veled egybe-szerkeztetett,
Lakásra alkalmas Házunk sem lehetett,
Nem kevés akadajt ez-is szerkeztetett,
Így négy eftendökig' bajlódnunk kellett.
Roz nyelvem ellenem mindjárt fel-készültek,
Kik ember-szólásnak 's nem másnak örültek,
Gonosz hírt 's költeményt rám sokat töröltek;
De végre ezek-is mind meg-szerényültek.
Oftán változtatván az ISTEN szállításunk',
'S alkalmasabb helyen rendelvén lakásunk',
Gondoltuk hogy lézen tsendesbb maradásunk,
De így sem lehet kivánt nyugovásunk.
Mert több ellenségek ellenünk ráadtak,
Kik ujjabb 's ujjabb gyászt néked 's nekem adtak,
Sok gyalázatúnknak örültek 's vigadtak,
Mind ezek bennünket nyugodni nem hadtak.
Az emberi dolog, jaj! ilyen hajlandó,
Nintsen e' világon semmi maradandó,
A' szerentse éjjel 's nappal változandó,
Mint a' forgó szélvész a' képen forgandó!
Eddig-is szenvednünk sok próbát kellett,
Kikkel a' szerentse bennünket hányt 's vetett,
És rajtunk sok-féle tsúfságot követett,
Mikor mi szenvedtünk, ő akkor nevetett.
Mind ezekben gyakran az Eget zörgetjük
Imádsággal, 's ISTENT az által sürgetjük,

G 2

Hogy

Hogy segítségéből már végét érthetjük
A' búknak. és kívántt napunkat nézhetjük.
De fok bajjainknak itt sem leve vége,
Mert a' te testednek hamar egédsége
El-romlott, 's érkezett hozzás betegsége
Nyóltz hólnapig nyomván ágyban nagy insége.
A' mellyekben téged úgy apólgattalak,
Mézes 's édes szókkal gyakran biztattalak,
Halálos kínaid között vigasztaltalak,
'S kedves szavaimmal így szólítottalak:
Mond-meg, mid 's hólott sért? kérlek ISTENedre!
Honnét jött e' nagy kín sérelmes testedre?
Ne titkoldd nyavalyád, gondolj életedre,
Mert az el-titkoltt kín lesz veledelmedre.
Nints világon, téged ki inkább szeressen,
Ki betegségedben szánjon illy élvezsen,
Tudod, sirattalak sokszor keserveksen,
Ha csak fejed fájt-is, könyvezvén sebessen.
Sok napi 's éjtélaki fáradságot tettem;
Nyughatatlanságot éretted fel-vettem,
Édes álmáimat távol rekesztettem,
Valamit kívántál mindjárt meg-szerzettem.
Mézze útra veled orvoslatásodért,
Terhes-vóltomban-is gyógyíttatásodért
Nem-szántam el-menni, ott-is az Orvosért,
Kit gyakorta nyelvem ilyen becézéddel kért:
Hajnálhaték Férfjemnek te az orvosfággal,
Tehedd, hogy nem lézen ilyen bádgyadtsággal,
Gyógyúl ha, láték hozzá szorgalmatósággal,
Kérlek Uram erre alázatósággal!
Máskor-is ha téged' mi kedvetlenített,
Ártalmas nyelv, bú 's baj vezített, sebesített,
Vagy más mi történet rontott, mérgecsített,
Engemet-is ugyan az betegcsített.

Ezen

Ezen kívül mindennapi szükségének,
Egész terhét Házunk-gondviseelésének
Magamra vállaltam; hogy Férfjem Tízétének
Meg-felelvén, tégyen-eleget, 's Nevének.
Híres Pliniusnak miként Felesége
A' tanulásban volt társa, segítségé,
Tudós Budausnak-is ez kérdetsége,
Hogy Házas-társának volt nagy bőltseffége.
En-is gondjaimtól mikor ürefültem,
Veled, kedves Férfjem, örömeft le-ültem,
Tölled, veled együtt tanulván örültem,
'S szép tudományodat halgatván frissültem.
Egész életemnek e' vala folyása,
Harmintzkét Ezentők melynek el-forgása;
ISTEN' javainak réak áradása
Vólt, 's meg-mutatódott ebben nagy áldása:
Mert kilentz magzatok töllem születtettek,
Kik közzül már négyen ISTENhez vitettek,
JÁNOS, JOSEF, ÉVA, JULIANA, mentek
Elöttem, 's halálba hamar merítettetek.
A' kik el-maradtak még, öt magzatimat;
MÁRIA, 'SOFIA, kedves Léányimat,
JÁNOS, ÁDÁM, GÁBOR, kis fiatskáimat,
ISTENre 's rád bizom édes árváimat.
Nem kell azért ezen törni te magadat,
Hanem csak ISTENre bízd minden dolgodat,
Ő mint Szolgájának viseli gondodat,
Hát én halálomon ne epezd napodat.
Tudom melly nagy bánat özvegyi szállásod,
Együtt lévén velem abban te lakásod,
Kedves Férfjem, mint lesz már vigasztalásod?
Életed siralom, kín külön válásod!

G 3

Saj-

Sajnáltam, meg-vallom most-is utazásod,
Ki-kífirvén; vártam Éivel meg-jutásod;
De véletlen esett ágyban találásod,
'S nagy vér-folyás miatt kinomban látásod.
Melly-is olly hirtelen bádgyasztá testemet,
Hogy tsak láffü szóval végső beéedemet
(: Mellyel jelentettem nagy Éeretetemet :)
Tettem, 's jó-vóltodért kéÉ közönetemet.
El-Éakadtál töllem, egyedül maradtál,
Hogy éngemet fíráís, a' végre tartottál,
Kedves napom' fénye ah mire jutottál,
A' mikor már kedves napokat várhattál!
Mivel vétek nélkül még fenki nem vala,
Miolta a' kigyó almája meg-tsala,
Midön Éva Anyánk abban belé-fala,
És az ártatlanság testünkben meg-hala.
Meg botsásís gyakorta ha én-is vétettem;
Mert Angyal éltében bizony nem lehettem,
Ellened fokképpen azért vétkezhettem;
De azt Éeretted el-türje érettem.
ISTEN, a' *Seregek' URA* 's erőísége,
Kinél áldáfoknak vagyon eléísége,
Ha éltednek mikor miben leÉ Éüksége,
Áldást mérték nélkül adjon rád *Felsége*,
Hozzám *Abrahámi* nagy Éeretetedért
Ha *Mára* nem *Sára* voltam jó-tétedért,
Mostani Éomorú el-temetefédért
JÉSUMom, kit ÉolgáÉ, adjon Mennyei bÉrt!
Tartson-meg a' Sátán' nagy boÉÉuságára,
Sok ellenségidnek Éégyen vallására,
ISTENem mondj *Ament* imádkozására!
Bizlak már végképen ennek óltalmára.

Bútsúzik kedves első-Éülött Leányától, TSEE I DI MARIÁtól.
TE ki édes Anyád' tulajdon Nevére
Neveztetél; kinek már-is életére
Béka-nyálat pökött 's fel-vett roÉ nyelvére
Az *Irígység*, méreg forrván a' Éivére.
Ah TSEETSI MÁRIA! én első-Éülöttem,
Kedves Lyányom, ki most itt zokogÉ felettem,
Gyáfos koporsómat könyveddel érettem
Éztatod; *Nevedet*, hidd-É, el-nem feleatem.
Söt vagyon éretted nagy könyhúllatásom,
Jaj! hogy leve töled hirtelen válásom,
'S téged' árvaságra való el-hagyásom!
Hozzád mint folytassam végső bútsúzásom:
Az Ezer hét-Éáz és harmintzad' ÉÉtendő,
MinÉent Hava, melly most bö Éürettöl meddö,
HuÉonötöd' napján tiz órai idő,
Lett engem' hirtelen világból ki-küldö.
Azért ámbár Lelkem már ISTENhez kéÉül;
De hozzád *Anyai* Éeretetem nem hül,
Söt halálos Éivem ezért búban merül,
Hogy tégedet gyáÉban hagylak véletlenül!
Veled együtt engem fok gyalázat' árja
Víselt Éabad nyelvén; vóltunk fírók párja,
Tudom, most is fejed' melly fok gonof várja,
Míg ISTEN az mérges ajkakát bé-zárja.
De ezeket magad' jó viselésével,
Az igaz ISTENnek Éent segedelmével;
A' ki nem Éunnyadoz gondviselésével,
Meg-tzáfolhadd, ISTEN hordozzon kezével!
A' drága jóságos-tselekedet halma
Tündököljék rajtad mint Éép arany alma;
Gonof írigy Éívek mint tüzben a' Éalma
VÉÉzenek; nyelveknek é' légyen jutalma.

Kis' Leányától TSEETSI SOFIÁTól.

Szomorúságomban te fordúlÉ ezemben,
Kedves kis Leányom SOFIA Éivemben
Bús vagyok éretted, hogy én kebelemben
Már nem nevelhetlek 's gondviselésemben.
Hanem az ISTENnek Éárnya árnyékában
Ajánl édes Anyád; hordozzon markában,
Neveljen, éltesse, tartson irgalmában,
A' ki az árváknak Attya, 's jóvóltában.

Fiától TSEETSI JÁNOSól.

Kedves édes árva Fiúi magzatom,
Iffjabb TSEETSI JANOS; könyveim' hullatom
Éretted, 's gondokkal Éivemet Éaggatom,
Hogy veled magamat nem vígáztalhatom.
Oda viseltelek tégedet méhembem,
Hol az Orvosoknál *Atyád* gyötrelembem
Vólt; másodnap' onnét meg-jövelembem,
Hoztalak világra nagy törődésemben.
Jaj, rólad magamnak melly, nagy reményt vettem,
Mivel édes Atyád után, úgy hihettem,
ISTEN fel-nevelvén, vénségben mellettem
Te léÉ jó gyámolom, rólad ezt képzettem.
Ezzel-is Éivemben Éaporodik a' jaj
Hogy halál mellőled el-lopa mint tolvaj,
Hanem te fejedem vagyon mennyi Éál-haj,
Rajtad annyi áldás légyen mint fok méh-raj.
Neveljen-fel ISTEN maga félelmében,
És ez Tudományok' virágos kertében
Mint Atyád olly OÉlop annak idejében
Lehefs, élhefs: add-meg ISTEN ezt élteben!

Fiától TSEETSI ADÁMól.

TSEETSI ADÁM, kedves méhemnek rósája,
Jaj! mert vágatott-le életemnek fája!

Illy

Illy vég Éókat botsát hozzád Anyád' Éája:
ISTEN maga légyen életed' Dajkája!

Fiától TSEETSI GÁBORól.

Te-is neveletlen Fiam, TSEETSI GÁBOR!
Oltalmadra kézen az Angyali tábor;
Jaj édes Anyádat engem' halálos bor
Töled im' meg-fóÉta, 's lézen testem már por.
Oh kegyetlen *Párkák*, hogy nem kedvezétek;
Éltemnek fonalát el-miért metÉétek,
Világi életem' semmivé tevétek,
Im kis árváimnak fíralmat Éerzétek!
Kedves *Férjem*, itt-is hogy Neved' említsem,
Jó TSEETSI JÁNOSom Éived nehezítsem,
Én kis árváimnak dolgát rád térítsem,
Kívánom, 's hogy élted' ezekkel enyhítsem!

Testvér Attyafiától.

Végső bútsúzáfom már fordul reátok
Jó Atyámfiak; a' kik Éármazátok
Egy testből és vérből velem, im látjátok,
Meg-hóltam, 's én tölem már el-Éakadátok.
Ubrífi Ferentz és Mihály 's Julianna,
Érettetek Éivem még élni kívánna;
Ha halál' postája nem hívja utánna,
De már tölem Menyben mondatik *Hofánna*.
Bennetek Éép Nemes *Familiátokat*
Tartsa-fenn, 's terjeÉke ISTEN jóÉágtokat,
Szállítson reátok ezer áldásokat,
Kívánom mindenben Éép virágzáÉtokat!
Attyával testvér Battyától és annak Fiától Nemz': *Idősbik*.
Ubrífi Páltól, és *Iffjab* Ubrífi Páltól.
Nemes és Nemzetes *Bátyám* UBRISI PÁL,
Ki kedves Atyámmal egy vérből Éármaztál;

H

Magad'

Magad' nevén lévő *Fiaddal* áldásfál
ISTENtől fok jókkal, 's meg-koronáztafsál!

Anyjáról való Attyafiaitól, a' Tekintetes Nemz: MOKTSAI Familiától.
Tekintetes Nemes Uri MOKTSAI Ház,

János, István, László, Sándor 's Pál, rád vigyáz
ISTENem. (: *Anyámról Vereim:*) gyázos, máz
Bé-festett: végső Éóm áldással koronáz.

T. Moktsai Juliána Afsztól, Férjétől T. Szemere Adám Urtól és Fiaitól.
Tekintetes Háza Szemere Adámnak,

Párjának Moktsai jó Juliánának,
Gyermekinek, 's egész *Familiájának,*
Butsúzó szavaim fok áldást kívánnak!

Távolabb való Attyafiaitól és Sogorságitól.

A' kikhez távolabb volt *Atyafiságom;*

Ur *Bégányi László,* kedves rokonságom,
Fiaid, 's *Leányid,* ez vég kívánságom:
Tartsa, 's áldjon ISTEN! jaj már nints világom!

Nemes *Kereskényi, Liptsai* vérségem,
'S egyebek, kikhez volt nagy kötelelségem,
Vagy-is *Sogorsággal* szerzett *Éövetségem,*
Vitsmándi Ferentzhez való nagy kézségem.

A' kit meg-hólt *Néném Ubrisi Borbára*

Mig ISTENnek tezett jó *Férjül* találta;
Magzatiddal (: *éltem töletek meg-vála:*)
Áldás *Éaljon* rátok mint *mező fü-Éála.*

Több *Atyámfiai,* az Ungvár Vármegye

Kikkel tellyes; *Éemét* ISTEN el-ne vegye
Rólatok, nevetek' tenyerére tegye,
Fedjen-bé az ISTEN' óltalmának hegye.

A' Sááros-Pataki Réform. Nemes Collegiumtól.

ISTEN' Szent FIÁnak drága véren fundáltt

Pataki Éép Schola, ki ellen már ki-Éaltt
E' *Világ* gyakorta, és hartzokat próbáltt;
De utolsó romlást veÉtedre nem találtt.

A' míg engedtetett életben állásom,

Ha úgy nem lehetett alkalmaztatásom
Fiaidhoz, a' mint illett, 's meg-bántásom
Vólt; meg-botsásf: hozzád ez végső *Éóllásom.*

Az UR *Éövétneke'* fénylő ragyogását
Benned lobogtassa, 's beÉéde' folyását
Bövítse: építse falaid' romlását,
Hárítsa-el rólad világ' ostromlását.

Minden *Fiaidnak* *Éiveket* bé-telje

Egyeiség; böltsefség benne helyét lelje,
Szent élet' virága fejeket viselje,
Végre Mennyei kar-Lelkeket ölelje.

A' kegyeiség 's hüség *Éüntelen* foljanak
Benned; és mindenütt rólad jót *Éóljanak,*
Gonof, akaróid vagy meg-romoljanak,
Vagy hüséges *Éível* hozzád hajoljanak!

A' Sááros-Pataki Reform. Szent Ekklesiától, és annak Lelki-Tani-
tójától Tíft. Tudós VARADI SAMUEL Uramtól.

Ugy *Sááros-Pataki Nemes Ekklesia,*

Már belöled *Lelkem'* ISTEN mellé híjja,
A' Sátán kívánom erödet ne víjja,
Köveffen Egekben JÉsus vére' díjja!

Ez ISTEN' *Házának* hasznos *Építője,*
Ennek *Plántájának* serény öntözöje,
ISTEN *Igéjének Tudós Hirdetője,*
Légy testi és lelki áldásfok vévöje!

Tíft. Férjének Attyafiaitól, Barátitól, Komjaitól, Étc. Ismét
Szomféditól, Isméröitől, Étc.

Nagyságos és Nemmel fénylő, Tekintetes,
Nemzetes, Vitézlő, Nemes, Betsületes,
Tudománnyal híres, Tudós, Tíftoteles,
Uraim, kik' Neve *Férjemnél* kelletes.

Mind a' *Méltóságok* kik Hazánkban lakók;
Mind pedig a' *Felsőbb Országokban* valók,

Az ISTEN *Házában* oltalok 's ör-állók,
 És velünk azon egy drága Hitet vallók.
 Ez *Sááros-Pataki Kert'* Gyámolitói,
 Tútori, 's mindenkor ennek Táplálói,
 Kik *Férjemnek* vagytok Éives Párt-fogói,
 Baráti, Komjai, Véri 's Hallgatói.
 Az ismeretségnék úgy kiket ösvénye
 Szomzédság' Barátság, lakofi törvénye
 Kötelezett, 's hozzám volt jó-téteménye,
 Ne süsön titeket roé Nap mérges fénye.
 A' Mennyei Felség rátok áldást tégyen,
 Mindenkor 's mindenben karjaira végyen,
 Hogy soha reátok Éivet főjtó Éégyen
 Ne Éáljon, 's Lelketek végre Mennyben légyen!

Az egék fel-gyültt Nemes Fréquentiától.

Minden rendbéliék kiket ólly kegyesség
 Vifelt, hogy adatnék most nékem tiztesség,
 Belső Éolzgalatban kiktől kivált hűség
 Vólt 's fáradság, légyen bérek az Idvesség!

A' Világtól.

Tsalárd Világ reám eleget tsatáztál,
 Ellenem-is sokÉor sok hartzot tartottál,
 Hogyha mit egy kézzel méz gyanánt nyújtottál,
 Más kezedei attól ísmét meg-foztattál.

Kiért-is magamat alázatofsággal
 Vifeltem; nem jártam benned tzifrasággal,
 Nem illetÉ ezután több több boÉÉúsággal,
 Mert én JÉSUSomhoz mégyek vígafsággal.

Itt maradj roé *Világ*, már próbálj másokat,
 Nem tartafÉ ellenem soha több hartzokat,
 TámafÉzon az ISTEN olyan Bajnokokat,
 Kik vegyenek rajtad Éép diadalmokat.

BÉ-

BÉ-REKESZTÉS.

TÉrj-meg már én *Lelkem* a' nyugodalomban,
 JÉSUStól Éámodra Éerzett jutalomban,
 Hol nem léÉÉ változást Éerző únalomban;
 De azt töled távol üző óltalomban.
 Testem pedig por vagy, azért a' porban Éállj,
 Az utolsó napig hol nyugalmat talállj,
Archangyal' Éavára akkor oÉtán fel-allj,
 'S Mennyei Karokkal vígafságot Éámlállj.
 Egyéb bátra nintsen; hanem tsak fog játok
 Meg-bidegült Testem', földnek ajánlhátok,
 A' homnét vétetett, néki meg-adjátok,
 Hol' ltelet-napig nyugodjék, mondjátok!

V É G E.

CONCLUSIO VALEDICTIONI SUBJECTA.

MÁr el-végeztem tiztem,	A' földnek gyarló testem'
Adom 's lstenemnek lelkem',	JÉsusom légyen mellettem,
Jóllehet sokat vétettem;	De ontottál vért éiettem,
Fizesd-meg hát örök bérem'.	
HiÉem, hogy meg-fizetted,	Lelkem árát le-tetted,
Bűneimet el-vetted,	Mikor véred ereÉtetted,
Nyújtsd hát hozzám te jobb kezéd',	Adjad idvezítéted',
Mert lelkem várja Éentséged'.	
Szolgálot' békeséggel	Botsásd-el kívánt véggel,
Bátorítsd kegyelmeddel,	VígáÉtaljad Szent Lelkeddél,
Sok bűneimert ne vess el,	Hanem magadhoz végy-fel,
'S Éerefs örök dicsőséggel.	
Kik környülem állatok,	NoÉa hamar fogjátok
Koporsóm, ne firjatok,	Hanem földbe takarjátok,
Kiért áldását várjátok,	Istennek ti-reátok,
Vége már, lsten hozzátok.	

H 3

IN

IN SEPULTORIO.

Ad notam: Mint a' Éép hives Pat: 's a' t.

Múlandóságát Világnak
Midőn elönkbe terjefti,
Hogy e' világi jókat
El-haddjuk 's Mennyeiekre
Ezt imé már én el-értem,
A' hol' Lelkem immár nagyon
Már fájdalmimnak vége
En élvemnek el-távozott,
Azért van élvem vigságban,
E' Világot én nem éltem,
Jóllehet keserves bért
De ezzel azt jelentette
Azért, óh édes JESUSom!
Lelkemet néked ajánlom:
Tsak nálad találtatik,
'S már te-veled a' Mennyben

Hervadása Rósának,
Lelkünkét fel-ébrefti,
Lélek sértő gondokat
Siefsünk örök életre.
Mert Istenemhez tértem,
Vigad mert jó helyt vagon,
Lön, 's fok keserüsége
Mert Kristus életet hozott.
Hogy világi hivságban,
Söt Istenemet féltem.
Isten világban rám mért;
Hogy lelkem meg-kedvellette.
Mivel van hozzád jussom,
Mert örök nyúgodalmom
Melly hívöknek adatik,
Örvendek örökké Amen.

Irta ezeket-is Solymosi Samuel, a' S. Pataki
Coll. egyik Tagja.

Viro plurimum Reverendo, Doctissimo & Celeberrimo, Domino
JOHANNI TSEÉTSIO Athenai Patakiensis Rectori Gravissimo,
Theol. & Philos. Professori ibidem Dignissimo.

HEU miser! an vivas, fative potentia duri
Laxavit vitæ, nescio, vincla tuæ?
Vivit, cujus adhuc nigra mens nescia mortis
Et corpus certo foedere iuxta vigent.
Ille mori contra fertur, cui vincla caduci
Corporis & mentis ferrea fata secant.
Mors igitur si sit, sejungi corpore mentem
Si vitam, jungi corpore, jure voces.
Illud erit quod jam pateris funestius ipsa
Morte, licet mortis tristitia summa putent

Non

Non etenim Tibi corpus iners à mente recessit
Isto namquæ modo mortuus esse velis:
Sed quod pejus adhuc, Conjunx Te chara reliquit
Heu! nimium celeri funere rapta Tibi.
Corpore connubio quæ quamvis juncta Tibi esset
Mente tamen menti junctior usquæ fuit.
Haud etenim dubito, foedus cognatius illud
Quo mentes junctæ mentibus esse solent
Quam quod Cœlestes animas cum pulvere jungit
Cum nil' his toto differat orbe magis.
Non igitur vivis; sed mors te dirior ipsa
Morte premit, vestrum foedus, amice, FUIT!
Si qui te dicant illâ scire ducere vitam,
Falluntur, melius dicere luce carens.
Hæc contra: fatis quæ decessisse videtur,
Nunc demum dici vivere posse puto.
Hæc foelix etenim Corpus mortale reliquit,
Cum quô qui vivit mortuus esse solet;
Cumquæ Deo vivit, vitæ qui causa beatæ,
Quam jam cum vivat, mortua an esse potest?
Non igitur de illâ lacrymas super ora profundas
Tristitia, cum vivit, ut voluisse potest.
Te viduum potius, dein' dulci matre carentem
Polem deploras, hæc tibi causa queri
At dabitur, confide, iterum cum Conjuge chara
Cuncta per adstrictæ viverè secla tibi
Corpore cum vacuus pariter Tibi spiritus olim
Iverit æthereas, quas tenet illa, domos.
Interea ex istis, Tibi quæ tua chara reliquit
Per quæ non abs Te prorsus abiisse potest:
Pignoribus thalami, quæ jam Tibi causa doloris
Altera, tristitiæ dulce levamen erit
Forsan enim pulchro matrem qui præferat ore,
Quem Tu præ reliquis usquæ fovebis, erit
Quem cur sic foveas querenti, vera juvabit
Dicere, defunctæ matris imago suæ est.

Hala Saxonica
23. Aprilis. 1731.

Excellentissimi Nominis tui Cultor perpetuus
CAROLUS FRIDERICUS SPANGENBERG.

A' S. PATAKI TEMETÖBEN LÉVŐ
MONUMENTUMON való

EPITAPHIUM.

SECUTURIPETAS & IMMORTALES LACHRYMÆ POSUERUNT.

CONIUGI SEDIGNISSIMAE LONCE

RII NON LO NGE PO ST HERCEA

TEK. NEMZ.
URISIMARIA
ASZSONY
MÁSODIK
TSEETSI JÁNOS
30 és VALÓSÁGOS
FELSEGE.
ÖT GYERMEKEVEL
ÉVAVAL JULIANAVAL
JÁNOSSEL JOSEFFEL
GABORRAL EGYÜTT,
ITT VÁRJA
A' FELTAMADÁST.
MEGHOLTT HIRTELEN
MDCXXX. Erend.
XXV. Ofobris.
ÉLETÉNEK XXXII.
Erendésében.

DILECTISSIMAE ET PLANE INCOMPARABILIS MESTRIS VIVIA